

Cūkkopības nozare

apdraudēta

„Gluži gals cūkkopībai vēl nav, jo vismaz pašiem gribas ēst labu gaļu,” saka Māris Rudulis, viens no pēdējiem cūkaudzētājiem Vārmes pusē. Viņa saimniecībā Skudrītes šobrīd tiek audzētas 40 cūkas. Agrāk bijis trīsreiz vairāk.

Pēdējā gada laikā cūkgaļas iepirkuma cena arvien kritas, daudzām saimniecībām tirgus situācija liek pārdomāt, vai turpmāk audzēt cūkas.

Atbalsta trūkuma, iepirkuma cenu svārstību, lētā importa un Āfrikas cūku mēra (ĀCM) dēļ cūkaudzētājiem grūtības sākušās jau sen. Bet kopš aizvadītā gada rudens ir pavisam smagi, jo Kurzemē bija lieli ražas zudumi, barības graudi kļuva dārgāki un vienlaikus kritās cūkgaļas cena. Šobrīd iepirkumā kilograms maksā 90 centus, iepriekš – virs eiro. Lai segtu pašizmaksu, šai cenai būtu jābūt vismaz 1,10 eiro.

„Pērn nokūlu tikai 1,2–2 tonnas graudu no hektāra tajā pašā laukā, kur iepriekš sešas,” rēķina M. Rudulis. „Kādreiz varēju graudus vēl arī pārdot, tagad pašam jāpiepērk, lai cūku nobarotu. Ja sivēns maksā 50 eiro, barība ap 210 eiro par tonnu, bet dzīvsvāra kilograms knapi 90 centu, tad rēķiniet paši, kāds tas mīnuss zem pašizmaksas. Jāliek klāt no citas nozares, bet, ja tā arī mīnusus, jāiet pie citiem naudu pelnīt. Tāpēc cūkas izkauj, atstājot tikai pašpatēriņam, un labi, ka vēl ir cilvēki, kuri novērtē labu gaļu. Bet graudus izdevīgāk audzēt pārdošanai.”

Latvijas Cūku audzētāju asociācijas vadītāja Dzintra Lejniece krīzes padziļinājumu skaidro kā kopējo Eiropas problēmu. Tā saistīta gan ar ĀCM, gan cūkgaļas pārprodukciju ārvalstīs un zemajām cenām ne tikai Eiropā, bet arī Amerikā un Brazīlijā – šīs valstis brīvajā gaļas tirgū esot

nopietnas konkurentes. Cūkkopībā nacionālais atbalsts Latvijā paredzēts vien ciltsdarbam. Taču ne visi cūkkopji ar to nodarbojas, jo jācīnās par izdzīvošanu.

SIA *Smaidas* iepērk cūkgaļu no audzētājiem Kurzemē. Īpašnieks Jurgis Bružāns atzīst, ka iepirkuma cena ir

90 centu, bet tā varētu paaugstināties. Tomēr tas vien no krīzes neizvedīs. Ir mainījies Eiropas tirgus, un Latvijas cūkaudzētājiem vajadzētu piestrādāt pie gaļas kvalitātes, bet tas netiekot darīts.

Daina Tāfelberga

Vecāki, kuri bērniem vēlas oriģinālus apģērbus, bieži vien tos iegādājas no pašmāju ražotājiem. Arī Kuldīgā radīti tādi zīmoli kā *Pinclotting*, *Ezekids* un *Skydesign*.

→ 6. lpp.

Braukšanas instruktora Emīla Vites moto – **Jāiet un jādara!**

→ 9. lpp.

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskola lūdz transporta komisiju ierīkot gājēju pāreju Gravas ielā.

Starp iebrauktuvēm uz skolu un sporta halli jau sen iemīta taciņa, kas ved pāri uz veikalu *Elvi*. Tur varētu ierīkot oficiālu pāreju. → 4. lpp.

Kāds ir katras daudzdzīvokļu mājas uzkrājums vai parāds? Kāds labiekārtojums vajadzīgs un iespējams? Par to ēku apsaimniekotāja – *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* – pārstāvji Gudeniekos runāja ar iedzīvotājiem. → 5. lpp.

Trešdien, 6. februārī:

- Ziemas sporta spēļu reportāža.
- Kas jauns Vārmē.
- Virkas ielas stāsti.
- Tuvplānā – Alsungas 12. klase.

REDZĒJUMS

Pārbaudi,
pirms
uzticies!

Jolanta
Hercenberga,
tāl. 63350568,
jolantah99@
gmail.com

Teiciens *melīem īsas kājas* joprojām pauž patiesu dzīves atziņu, jo agrāk vai vēlāk apzināti vai neapzināti sagrozīta informācija nāk gaismā, bet diemžēl esam piemirsuši vai neprotam meklēt to melu *kājas*. Varbūt esam noguruši vai arī pieņēmuši to par normu, ka visi šād tad melo. Ja tā, tad mums sanāk dzīvot tādā melu pasaulē, kas pašiem nepatīk.

„Aptuveni puse iedzīvotāju informāciju iegūst sociālajos tīklos, kur katrs raksta, ko grib.”

Kā reģionālo žurnālistu kursus sacīja sabiedrisko mediju portāla *Lsm.lv* žurnāliste Evita Puriņa, viena no žurnālistu galvenajām funkcijām šajā laikā ir sabiedriskajā telpā pausto melu atmakošana, īpaši politiķu un citu augstu amatpersonu sagrozīta vai nepatiesā informācija, kas ietekmē Latviju un tajā dzīvojošo labklājību.

To, ka augstos amatos esošu cilvēku melu mums netrūkst, spilgti var secināt šobrīd, kad plūcam *saldos* vēlēšanu rezultātu augļus.

Skaļajā vēlēšanu tautu sasniegšanā solījumi tautu sasniegšanā ne tikai TV ekrānos, radio, laikrakstos, ziņu portālos, kas ir mediji ar atbildību par uzrakstīto, bet arī sociālajos tīklos kā privātpersonu drukāti materiāli, kas atgādina avīzes formātu utt. Feisbuka bija noslogots ar dažu partiju videotiešraidēm, kurās tika

sauktas dažādas negācijas (citas pat izdomātas, jo fakti apliecināja citādu situāciju) un solīja, cik vienkāršiem paņēmieniem tās būtu atrisināmas. Šobrīd, vērojot, kas notiek uz politiskās skatuves, kā veidojās valdība, kā divi bijušie domubiedri (Aldis Gobzems un Artuss Kaimiņš no KPV LV) nu gatavi viens par otru atklāt ne visai glaimojošas nianšes, skaidrs, ka iepriekš sacītajā melu nav trūcis.

Latvijā un arī citviet pasaulē tiek veikti pētījumi, kas pierāda, ka ik dienu informatīvajā telpā nonāk ļoti daudz ziņu, kas ir nepatiesas, tendenciozas, sagrozītas vai klaji melīgas. Pētījumi pierāda, ka aptuveni puse informāciju gūst sociālajos tīklos – no avota, kur ziņas ir bez faktoģiskā seguma un kur tās maldinošas apzināti publicē ikviens, kurš grib ietekmēt sabiedrisko domu sev par labu. E.Puriņa stāstīja, ka Latvijā veikti vairāki eksperimenti, kuros politiķu TV diskusijā sacīto žurnālisti pa nakti šķetinā pa vienam konkrētam izteikumam un pārbauda faktus. Un atklājās: melu un neprecizitāšu ir gana. Ja var samelot publiskā raidījumā, tad varat iedomāties, kas notiek sociālajos tīklos?! Pirmsvēlēšanu laikā kādā izdotā pašreklāmas avīzē kandidāts Viktors Valānis (ZZS) pat bija pamanījies palepoties ar uzbūvētu sporta halli kā iepriekš paveiktu darbu, bet realitātē tajā vietā joprojām halles nav.

PĒC PUBLICĒTĀ

Slideni ir vairums
lauku ceļu

Izlasot pabēdu par slidenu suitu ceļu, kāds lasītājs sacīja, ka šogad tādi visi lauku ceļi. Viņam nākas pa tiem braukāt ļoti daudz. Slideni tie esot gan Alsungas, gan Skrundas pusē. Piemēram, ceļš un Bērzkalni un Ikaišiem labākajā gadījumā esot notīrīts un apstrādāts ar skrāpi, bet kaisīts neesot nekur.

Antra Grīnberga

Par iepriecām un pabēdām ziņojiet *Kurzemniekam* pa tālr. 63350568, e-pasts: dina.porina@kurzemnieks.lv. Lasītāju vērojumi nav anonīmi.

Ja jūs avīzē pamanāt kādu kļūdu vai neprecizitāti, būsīm priecīgi, ja darīsiet mums to zināmu pa tālruni 63350567.

Ja pamanāt ko interesantu, nofotografējiet un sūtiet: redakcija@kurzemnieks.lv.

LASĪTĀJI NEMIERĀ

Atkritumi: tikai ar iesniegumu

Iebildumi par *Kuldīgas komunālo pakalpojumu (KKP)* organizēto atkritumu savākšanu ir vairākiem *Kurzemnieka* lasītājiem. Bet vislielākie – par aizvešanu ārpus grafika un to, ka šķirojamo atkritumu tvertņu iztukšošanu vairs nevar pieteikt pa tālruni.

Nepatīk attieksme

Kāda kundze no Rendas: „Dzīvoju laukos, ar KKP vadību satiekos iedzīvotāju sapulcēs. Nepatīk man augstprātīgā nostādne: rodas iespaids, ka visi iedzīvotāji ir ienaidnieki. Visi ber atkritumus, kur nedrīkst, un krāpjas. Tā nemaz nav.”

Sieviete nav mierā ar to, ka pagastu pārvaldēs atkritumu maisus vairs nevar nopirkt – pēc tiem jābrauc uz Kuldīgu. „Visu laiku mērķtiecīgi piedāvā, lai ņemam urnu. Manā pagalmā atkritumu mašīna iebraukt nevar. Līdz šim iznesu maisu līdz lielajam ceļam – man tā bija ērtāk. Tagad konteiners jāvelk labu gabalu pa sniegu. Otra lieta: ja vešanas dienā urna nav piepildīta un es negribu, lai ieskaita samaksu par pilnu, pa tālruni atteikt vairs nedrīkstot. Iesniegums jāšūta e-pastā vai jāved uz Kuldīgu. Tātad, ja mājās nav datora, un laukos tādu māju netrūkst, cilvēks aiziet trīs kilometrus līdz autobusam un tad par ceļu samaksā 2,80 eiro. Sprotu, ka neko mainīt nevaru, tomēr skumdina empātijas trūkums.”

Atbild KKP tehniskās bāzes un atkritumu apsaimniekošanas daļas vadītājs Kaspars Porīkis:

„Maisus pagastu pārvaldēs nevar nopirkt jau vairāk nekā gadu. Tas tāpēc, lai cilvēki vairāk izvēlas konteinerus. Maiss mums izmaksā aptuveni 10% no cenas, un cenšamies izvairīties no liekas nepārstrādājamās plastmasas. Turklāt maiss no paša sākuma bija domāti papildu atkritumiem: kad konteiners pilns, tad līdz izvešanai pārējam var nopirkt maisu. Tiem, pie kuriem mašīna iebraukt nevar, iesakām atbraukt Kuldīgā uz Pilsētas laukumu 2 un maisus nopirkt. Bet tādu vietu, kurās slikta vai šaura ceļa dēļ nevaram iebraukt, ir ļoti maz.”

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai iegādājaties Latvijā ražotus apģērbus, aksesuārus?

Daiga Kuskova, strādā lauksaimniecībā: – Reizēm tirdziņos nopērku kādu cepuri vai šalli, bet apģērbus ne. Man šķiet, ka latviešu ražojumiem cenas ir stipri augstākas nekā ārzemju produkcijai. Domāju, tas ir tāpēc, ka vietējo ražojumu kvalitāte ir augstāka. Man šķiet, ka Latvijā nav daudz apģērbu ražotāju un viņu preces nopērkamas tikai lielākās pilsētās.

Evija Sproģe, strādā veikalā *Drogas*: – Reizēm iegādājos. Pēdējais, ko nopirku, bija krekliņš ar uzrakstu *Latviete*. Man patīk vairāki latviešu zīmoli, piemēram, *Zigzag Factory* halāti. Šķiet, ka pēdējā laikā arvien vairāk cilvēku pērk pašmāju ražojumus, tādā veidā atbalstot vietējo biznesu.

Edmunds Puķe, tehniķis, celtnieks: – Jā, esmu iegādājies zeķes un kādu kreklu, bet daudz apģērbu nepērku, jo tā man pietiek kādiem 120 gadiem. Latvieši ir radoši, un piedāvājums ir pietiekams, manas vajadzības tas spēj apmierināt.

Dace Šēna, skolotāja: – Esmu iegādājusies. Manuprāt, populārākais pašmāju apģērbu ražotājs ir *Amoralle*. Šim zīmolam ir ļoti skaists un ekskluzīvs apģērbs. Man patīk arī Kuldīgā ražotais zīmols *Zigzag Factory*. Man prieks, ka valstī ir uzņēmīgi cilvēki, kas izveidojuši kaut ko savu, oriģinālu un skaistu. Latvijā radītus apģērbus iegādājos tirdziņos, tur piedāvājums ir lielāks.

Elīna Laumane, kuldīdzniece: – Ir gadījies, bet ne bieži, jo cenas ir ļoti augstas. Latvijā radītie apģērbi tagad ir trends, tāpēc tos arvien vairāk pērk un arī popularizē. Domāju, šai nozarei ir izaugsmes iespējas, jo esam tāda varoša tauta. Pati arī sekoju līdzī un interesējos par pašmāju zīmoliem.

Aļina Kālberga, skolniece: – Vēl nav gadījies neko nopirkt, bet es gribētu. Man patīk šeit ražotie apģērbi, tie ir personalizēti, interesanti. Konkrētus zīmolus nezinu, bet šķiet, ka to nav īpaši daudz. Par to neesmu daudz interesējusies.

Antra Grīnberga, Lāsmas Reimanes foto

Aktīvi un mērķtiecīgi kandidāti

Kuldīgas 2. vidusskolas līdzpārvaldes prezidenta kandidāti Sintija Kārklīņa un Kaspars Doķis (vidū).

Kuldīgas 2. vidusskolā no 1. līdz 7. februārim notiek līdzpārvaldes prezidenta vēlēšanas. Tajās savu kandidatūru izvirzījuši 10. klases skolēni Sintija Kārklīņa un Kaspars Doķis.

Pagājušajā ceturtdienā kandidāti skolēnus un skolotājus iepazīstināja ar sevi. S.Kārklīņa darbojas līdzpārvaldē divus gadus, ir vadījusi un organizējusi pasākumus. Viņa par sevi saka: „Esmu komunikabla, bet kautrīga. Cenšos piedalīties visos pasākumos un ceru uz turpmāku sadarbību. Vēlos turpināt organizēt pasākumus, saliedēt skolas iemītniekus, uz klausīt katra kolektīva idejas un popularizēt skolas vārdu.”

Sintijas moto – *Katrā no mums ir kaut kas unikāls, ko varbūt paši neesam atklājuši.*

K.Doķis līdzpārvaldē darbojas pirmo gadu. „Aktīvi iesaistos līdzpārvaldes darbā, rīkoju un vadu pasākumus. Manuprāt, esmu piemērots šim amatam, jo esmu atbildīgs, aktīvs, komunikabls un mērķtiecīgs. Pret darbu attiecos apzinīgi. Zinu, ka vienam pašam panākumus sasniegt neizdosies, tāpēc jābūt kopdarbam un citam citu jāatbalsta. Mans mērķis ir veidot aktīvāku skolas dzīvi, sadarbību ar citām skolām, rīkot klases saliedēšanas pasākumus, radīt mājīguma sajūtu skolā.” Kaspara moto – *Darot kopā, varam visu.*

Abi kandidāti saka, ka neuzskata otru par konkurentu, jo tāpat darbosies kopā. „Mēs protam sadarboties plecu pie pleca,” atzīst Kaspars.

Līdzpārvaldes prezidenta pienākumi ir sagatavot un vadīt skolas līdzpārvaldes sanāksmes, ierasties uz sēdēm, aizstāvēt skolas godu pasākumos, sadarboties ar direktori, izstrādāt līdzpārvaldes plānu, informēt par pasākumiem un akcijām skolā, koordinēt un kontrolēt līdzpārvaldes dalībnieku darbību, uzrunāt skolas saimi svētkos.

Skolas prezidenta inaugurācijas pasākums notiks 14. februārī.

Lāsma Reimanes teksts un foto

Zvanot maldina speciālos dienestus

Par maldinošu zvanu policijai Jaungada naktī dzērumā Kuldīgas novada domes administratīvās komisijas priekšā stājis kuldīdznieks, kuram tāds viltus zvans nav pirmais.

SOLA LABOTIES

Vīrietis policiju izsauca nepamatooti, ziņojot par izdomātu notikumu. Vaicāts, kāpēc tā darījis, viņš nevarēja paskaidrot, vien atbildēja: kad iedzerot, viņam *aizejot ciet*. Vainu apzinoties, un solīja turpmāk, lietot alkoholu, telefonu kādam atdot, lai nevar piezvanīt.

Iepriekšējais gads vīrietim bijis administratīvajiem sodiem bagāts, bet visus viņš samaksājis. Komisija ieteica meklēt speciālistu palīdzību, lai cīnītos ar noslieci, kā pats saka, pakaitināt speciālos dienestus. Atvadoties vīrietis solījās, ka uz administratīvo komisiju vairs nekad nebūs jānāk, jo pārkāpumus vairs neizdarīšot.

Uz sēdi bija izsaukts arī kādas mājas īpašnieks, kura mazdārziņā konstatēta patvaļīga būvniecība. Šajā pārkāpumā vainotais piekrita, ka par notikušo ir atbildīgs, un stāstīja, ka tiek darīts viss, lai dokumentus nokārtotu.

NELAUJ CIRST KRŪMUS UN KOKUS

Uz atkārtotu lietas izskatīšanu nebija ieradies vīrietis, kurš augustā savā īpašumā Kurmālē *Sadales tīkla* nolīgtam uzņēmumam liedzis gaisvadu elektrolīnijas trasi atfīrīt no kokiem un krūmiem. Saskaņā ar Aizsargjoslu likumu šim valsts uzņēmumam jābūvējas, lai trase būtu pilnīgi tīra, bet aizsargjoslā jānozāģē tie koki, kas elektrolīniju apdraud. Taču vīrietis to darīt liedzis.

Iepriekšējā sēdē *Sadales tīkla* pārstāvji stāstīja, ka vīrietim ierakstītā vēstulē par gaidāmajiem

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 202. pants nosaka: par ugunsdzēsības un glābšanas dienesta, policijas, neatliekamās medicīniskās palīdzības vai citu speciālo dienestu apzināti nepamatooti izsaukšanu fiziskajām personām naudas sods ir no 35 līdz 140 eiro.

darbiem paziņots. Iebildumi nav saņemti, taču darītāji, ierodoties īpašumā, rupjiem vārdiem izlamāti un padzīti. Pēc tam vīrietim zvanījās *Sadales tīkla* pārstāvis, bet arī tam pateikts, ka atļaujas nekādā gadījumā nebūs. Pēc sarunas uzrakstīts akts un materiāli nosūtīti policijai.

Šajā sēdē *Sadales tīkla* darbinieki rādīja ierakstītās vēstules kopiju un dokumentus, kas nosūtīšanu apstiprina. Komisija to iepriekš lūdza, lai pārliecinātos, ka vīrietis tiešām ticis informēts.

Antras Grinbergas teksts un foto

Banka brauc pie klienta

Šogad izveidota SEB bankas mobilā filiāle, lai tur, kur īstas filiāles nav, cilvēki ar īpašām vajadzībām var nokārtot darījumus, mācīties izmantot internetbanku, mobilo lietotni un videokonsultāciju.

Uzņēmumi, kuros ir vairāk nekā 10 darbinieku, arī biedrības un pašvaldības var pieteikties lapā www.seb.lv/mobila-filiale.

Komunikācijas projektu vadītāja Jeļena Kontusa stāsta, ka pērn izmēģinājuma veidā darbavietās apkalpoti teju 300 klientu. Sadarbībā ar biedrībām un pašvaldībām banka vēlas klientiem iemācīt lietot jaunos internetbankas autorizācijas līdzekļus: kodu kalkulatorus vai lietotni *Smart-ID*. Mobilās filiāles darbinieki sniedz visus tos pakalpojumus, kādi pieejami parastajā filiālē, izņemot darījumus ar skaidru naudu.

Jolanta Hercenberga

MEDIĶI INFORMĒ

Palīdz autoavārijā cietušajiem

Stāsta Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta Kurzemes reģionālā centra statistiķe **Dārta Girgensonē**.

No 25. janvāra līdz 1. februārim bijuši 72 izsaukumi. Slimnīcā nogādāti 42 pacienti, no tiem – trīs bērni. Alkohola reibumā bijušas divas sievietes un pieci vīrieši. Krimināltrauma bijusi 40 gadus vecai sievietei un 95 gadus vecam vīrietim.

Kāda kundze (92 gadi) pakritusi savās mājās Kurmālē. Slimnīcā nogādāta ar lauztu ciskas kaulu. Sieviete (34) uz ielas Kuldīgā ar visu svaru uzkritusi potītei, salauzusi gan to, gan apakšstilbu. Rudbāržos nepaveicās 85 gadus vecam kungam – viņš lauza ciskas kaulu. Ciskas kaulu salauzusi arī kāda sieviete (76) Skrudandas pagastā. Viņa kritusi, jo sareibusi galva. 19 gadus vecs puisis nokritis no riteņa Kuldīgas skeitparkā, iespējams, salauzot apakšstilbu. Vīrietis (49), pēc drauga teiktā, esot sastreipuļojis un virtuvē kritis pret galda stūri, pārsitot galvu un nonākot slimnīcā.

Rendā, kur sadūrās divas automašīnas, mediķi palīdzēja 25 gadus vecam vīrietim, kurš bija guvis politraumu, 52 gadus vecs kungs salauzis apakšstilbu, bet 47 gadus veca kundze slimnīcā nonākusi ar krūškurvja sasitumiem.

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Cīņa ar melno suni

Stāsta Alsungas novada pašvaldības policijas inspektore **Maruta Bukovska**.

Janvārī Alsungas novadā lielākie nekārtību cēlāji bijuši saimnieku nepieskatītie mājdzīvnieki.

10. janvārī Alsungas dienvidstacijā atkal uzradies melnais suns, kurš agresīvi uzbrūk mazākiem suņiem. Nākamajā dienā tas pastaigājās centrā. Sazināties ar suņa īpašnieci, lai ierodas un nogādā to mājās. Nākas sazināties vairākas reizes. Informējam, ka nogādāsim suni patversmē un rakstīsim protokolu. Īpašniece pēc suņa atsūtīja cilvēku. 16. janvārī rakstām protokolu par to, ka suns atkārtoti atrodas sabiedriskā vietā bez īpašnieka klātbūtnes.

18. janvārī pie Alsungas domes pieklīdis kaķis. Var redzēt, ka tas ir mājas, tādēļ uz patversmi neaizvedam. Tam izdodas atrast jaunus, gādīgus saimniekus.

20. janvārī ziņo, ka netiekot pieskatīti un baroti suņi, tostarp mazi kucēni. Saimnieks jau iepriekš nonācis mūsu redzeslokā par to, ka nepieskata kucēnus. Vienu no tiem nesen nogādājam patversmē, jo atradām mežā. Pārbaudām, kādos apstākļos dzīvnieki tiek turēti. Saimnieks ir pretimnākošs, parāda, kur suņi guļ un kur tiek baroti. Konstatējam, ka guļvietas ir siltas, ēdiens un ūdens pieejams. Izsakām brīdinājumu, ka suns atradies ārpus īpašuma bez īpašnieka klātbūtnes.

24. janvārī Raiņa ielā pieklīdis melns suns, kurš dzīvojot Pils ielā. Sazināties ar īpašnieku, kurš pēc tā ierodas.

26. janvārī pusnaktī ziņo, ka augšējie kaimiņi dzer, skaļi uzvedas un traucē naktsmieru. Izsakām brīdinājumu.

30. janvārī konstatējam, ka bez atļaujas izcirsti koki un krūmi. Vainīgās personas noskaidrotas, lieta nodota Valsts policijai (VP).

31. janvārī ziņo, ka nozagta nauda un pašdarināts vīns. Vainīgo zinot. Lūdzam ziņot VP, jo tas ir kriminālnoziedzums. Visu mēnesi apsekojam, vai ievēroti saistošie noteikumi par māju un ielu numerāciju un suņu čipēšanu.

Drošības nevar būt par daudz

Kuldīgas novada domes transporta komisija izskatījusi vairāku iedzīvotāju un iestāžu lūgumus ielās uzlabot drošību.

BŪS ĪSTA PĀREJA

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskola lūdz ierīkot gājēju pāreju Gravas ielā. No satiksmes organizācijas viedokļa jau ir izdarīts tā, lai gājējiem būtu priekšroka, jo iela ietilpst dzīvojamajā zonā, kas plešas no Ventspils, Dārza un Vītolu ielas līdz sporta halles iebrauktuvei. Tāpat teorētiski pāreja nebūtu vajadzīga. Bet vecāki un skolotāji jau iepriekš sūdzējušies, ka valda haoss. Daži šo zīmi nav ievērojuši vai aizmirsuši noteikumus, ka tādā zonā nedrīkst braukt ātrāk par 20 km/h un jebkurā gadījumā priekšroka ir gājējiem – tie drīkst iet kaut pa ielas vidu.

Daudzi vecāki cenšas savas atvasas pievest tuvāk mācību iestādei un apstājas nevietā, bet, sākot braukt, apdraud citus. Kādreiz bērni esot izsēdināti pie pašām skolas durvīm kā prezidents. „Tad jau pavisam droši, ka neuzbrauks,” nosmēja *Latvijas Valsts ceļu* Kuldīgas nodaļas pārstāvis Māris Taurīte.

Starp iebrauktuvēm uz skolu un sporta halli gājēji jau sen ieminuši taciņu, kas slīpi ved pāri Gravas ielai uz stāvlaukumu pie veikala *Elvi*. Tur tad varētu ierīkot oficiālu pāreju. Tikai trajektorija jāiztaisno un jānobraugē izmīdītā vieta zālienā.

JĀRUNĀ AR KAIMIŅIEM

Komisija neiebilda, ka iebrauktuvē starp Pasta ielu 5 un 5a tiek ierīkota zīme *Braukt aizliegts!*, kā to lūgusi viesnīca *Noliktava No. 5*. Tomēr to vajadzētu saskaņot ar kaimiņu uzņēmumiem, kuriem šeit pieder zeme.

Tikai daļēji atbalstīts cits lūgums – ļaudis no 17 dzīvokļu mājas Mālu ielā 3 (pie Pilsētas estrādes) vēlas spoguļi, lai

Baznīcas ielā blakus Kuldīgas Rātslaukumam aiz šīs stāvvietas neskaitāmi auto ik dienu tiek atstāti pretēji satiksmes noteikumiem.

drošāk izbrauktu no pagalma. Kādreiz tā bijusi kā iebrauktuve un caurstaigājamā sēta, tāpēc pie pašas ielas uzcelts žogs, kas tagad traucē redzamībai. Komisija sprieda, ka tik bīstama šī vieta nav. Turklāt šajā posmā Mālu ielā ir vienvirziena kustība – lēnām var izbraukt droši, un zīņu par negadījumiem nav. Tomēr, ja iedzīvotāji grib, var spoguļi ierīkot par savu naudu.

STĀV NEPAREIZI

Diskusijas raisījās par auto novietošanu Baznīcas ielā 13. Tur ir stāvvietā ar atbilstošu zīmi, laika ierobežojumu un papildplāksni, ka auto jānovieto perpendikulāri ielai. Taču zīmes darbība beidzas pārdesmit metru no krustojuma ar Skolas ielu. Pēc satiksmes noteikumiem šajā posmā auto jānovieto paralēli brauktuvei. Taču ik dienu tur redzami auto, kas stāv tāpat kā minētajā stāvvietā, turklāt netiek ievērots tas, ka 5 m no krustojuma nedrīkst stāvēt. Ja tur atstāts pagārāks minivens, citiem braukt ir sarežģīti.

Transporta speciālisti priecājās par iesniegumu, kurā lūgts šajā posmā vispār aizliegt stāvēt, izņemot uz laiku, kad tiek izkrautas preces. Komisijas priekšsēdis Aldis Dilāns norādīja, ka šādam lēmumam ir divas puses. No vienas: izbeigtos nekārtības un tiktu atbalstīta uzņēmējdarbība, atbrīvojot vietu

preču piegādei. No otras: zaudētas divas oficiālas un piecas neoficiālas stāvvietas transportam jau tā nelabvēlīgajā vecpilsētas centrā. Kompromiss varētu būt stāvvietas zīmi pārvirzīt uz Skolas ielas pusi. Konkrēts lēmums netika pieņemts.

SLALOMS GRANTS IELĀ

Ierobežot braukšanas ātrumu atkārtoti lūdzis kāds cilvēks no Grants ielas. Tā kā iepriekš tas netika atbalstīts, šoreiz viņš savācis citu iedzīvotāju parakstus. Grants ielā satiksme esot intensīva (no Piltenes ielas), atļautais ātrums ir līdz 50 km/h, ietve tikai vienā pusē, un īpaši pensionāriem šķersot ielu esot grūti un nedroši. M. Taurīte piedāvāja ierīkot aizliegumu automašīnām tur stāvēt. Tā ir vienvirziena iela privātmāju zonā: lai iedzīvotāji auto novieto savā pagalmā, nevis atstāj vienā un otrā ielas pusē, tāpēc citiem jābrauc kā slalomā, apdraudot gājējus. Kad estrādē notiek pasākumi, aizlieguma zīmi var aizklāt. Piedāvājums patika *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* ielu un laukumu apsaimniekošanas daļas vadītājam Gatiem Ozolam, jo tad būtu vieglāk brauktuvi atīrīt no sniega. Citi iebilda: iela būs brīva un ātrums vēl lielāks. Labāk tomēr aiz Mālu ielas krustojuma ierīkot zīmi, ka atļautais ātrums ir 30 km/h.

Daina Tafelberga

Aizraujas ar projektiem

Pašlaik Kurzemē visvairāk projektu tiek ieviests tūrismā, bet turpināsies arī palīdzība bērniem, cilvēkiem ar invaliditāti un tautiešiem, kuri vēlas atgriezties, tās bija vienas no secinājumiem Kurzemes plānošanas reģiona attīstības padomē. Gada pirmajā sēdē Kuldīgā tā pārsprieda paveikto un darāmo, kā arī jauno budžetu.

ĢIMENISKAI VIDEI UN TŪRISMAM

Papildus tam, kas plānošanas reģionam jādara ikdienā, aizvadītais gads Kurzemē bijis bagāts ar projektiem dažādās Eiropas Savienības fondu programmās. Iegūts finansējums tādās jomās kā tūrisms, atbalsts uzņēmējiem, vides aizsardzība, sociālā joma, pievilcīgas dzīves vides veidošana un citas – pavisam 14 projektu. Viens no apjomīgākajiem ir *Kurzeme visiem*, kurā investēti seši miljoni no Eiropas Sociālā fonda un septiņi miljoni eiro no Eiropas Reģionālās attīstības fonda. To turpinot, līdz 2023. gadam visos 18 novados, Liepājā un Ventspilī cilvēkiem ar invaliditāti un bērniem būs vairāk

tādu pakalpojumu, kas pietuvina ģimeniskai videi un sabiedrībai.

Visvairāk ir projektu tūrismā – ar Eiropas atbalstu tiek atdzīvīnāts industriālais mantojums, veidoti maršruti pārgājienam gar jūru un citi, popularizēta piekrastes makšķerēšana, jahtu ostas, dabas tūrisms, pielāgojot tam piecu cilvēkiem ar īpašām vajadzībām.

185 CILVĒKI ATGRIEZUŠIES

Jaunums ir reemigrācijas projekts, kas sākās pērn martā un šogad turpināsies. Ar Kurzemes plānošanas reģiona koordinatori Kristīni Smilgu sazinājušies vairāk nekā pustūkstoši cilvēku, no ārvalstīm atgriezušies 185, tostarp 64 ģimenes. Daudz zvanījuši vai rakstījuši vecāki, kuru bērniem šeit būs jābūt skolā. Rīkoti arī atbalsta pasākumi. Par pērnā gada grantu konkursu uzņēmējdarbībai vislielākā interese bijusi tieši mūspusē. No pieciem projektiem atbalsts piešķirts divām ģimenēm, kuras turpmāk dzīvos Kuldīgā. Gada nogalē kupli apmeklēja bijusi tikšanās ar tautiešiem, kuri atgriezušies Liepājas pusē. K.Smilga

teic, ka šādu tradīciju turpinās, vēl gan nav saplānots – kur un kad.

Valsts piešķirtie 85 000 eiro galvenokārt iztērēti subsīdijām un pabalstiem (43 000 eiro), kā arī uzturēšanas izdevumiem (26 000 eiro). Šim gadam pagaidām plānoti tikai ap 30 000 eiro projekta uzturēšanai, bet subsīdiju sadaļa ir nulle. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija iesniegusi valdībai pieprasījumu, un skaitļi būs zināmi, kad Saeima pieņems valsts budžetu.

TĀPAT KĀ PĒRN

Budžeta plānā padome apstiprināja pārējos galvenos skaitļus. Pamatdarbībai – ap 185 tūkstošiem eiro, sabiedriskā transporta organizēšanai reģionālajos maršrutos – 43 tūkstoši, uzņēmējdarbības veicināšanai – 4651, pabeigto projektu uzturēšanai – 6200, pašvaldību līdzfinansējumam – nepilni 26 000 eiro. Visas summas ir tādas pašas kā iepriekš. Mazliet vairāk nekā pērn (665 eiro) ielānoti no taksometru kartīšu izsniegšanas – tos plānošanas reģions nopelnīs pats.

Daina Tafelberga

„Gads paies Ēdoles zīmē”

Tā Kuldīgas novada domē izteicās pašvaldības uzņēmuma *Kuldīgas ūdens* (KŪ) vadītājs Andris Kļaviņš, norādot, ka Ēdoles pagastā darba būs daudz, bet par izdarīto tika lūgta papildu summa.

Deputātiem viņš stāstīja: kaut šī ūdenssaimniecība pārņemta tikai 1. janvārī, jau pērnā gada nogalē ārējā ūdensvada izbūvei uzņēmums ieguldījis vairāk nekā 20 tūkstošus eiro. Tie tika lūgti domē, un finanšu komiteja piekrita piešķirt 15 000 eiro no dabas resursu nodokļa atlikuma, skaidrojot, ka konkrēta summa jāprasa konkrētiem darbiem, taču pirms tie padarīti.

A.Kļaviņš pastāstīja, ka pusei pagasta bijis labs dzeramais ūdens, bet otrai pusei tāds, ko iedzīvotāji var dzert tikai uz pašu atbildību – B kategorijas ūdens, kura lietošanas atļauja beidzas martā. Pārbūvē, kas Ēdolē notikusi iepriekš, ūdensvads aizvilks 100 m garām skolai, bet līdz skolai nav ierīkots. Tas atklājies tikai tagad, kad saimniecību pārņēma KŪ. „Visi

trūkumi ir fiksēti, un darbi ar tām pamatoti. Tie jāizdara jebkurā gadījumā. Izdevumus samazinājām par 9000 eiro, kad izlēmām nevis celt atdzelzošanas staciju, bet ūdens cauruli izvilkāt zem centra ezera. Arī pārējie tēriņi ir pamatoti,” uzsver A.Kļaviņš, piebilstot, ka ūdens tagad ir un ar pagasta pārvaldi darbs bija saskaņots.

Domes priekšsēde Inga Bērziņa norādīja, ka, piemēram, *Kuldīgas siltumtīkli* komunikācijas būvē par savu naudu, tomēr 15 000 eiro KŪ varētu saņemt. Izpilddirektore vietniece Agnese Buka piebilda, ka visiem jābūt plānot – viņai gada nogalē KŪ iesniegtie skaitļi bijis pārsteigums: „Varbūt trūkstošie 5000 eiro būs stimuls sākt domāt jaunā veidā – pirms darīšanas saskaņot. Tad nevienam nebūs aizvainojuma un grūtību pieņemt lēmumu.” I.Bērziņa piebilda, ka, lemjot par jauno budžetu, varētu apskatīt, ko Ēdolei piešķirt papildus.

Inguna Spuleniece

Cauri dzīvei – pie auto stūres

„Nu esmu pelnītā atpūtā, tādēļ mēs ar sieviņu, suni un diviem kaķiem pavasarī varēsīm taisīt savu šovu – lauku sētā darba daudz,” smeļ ilggadējais Gudenieku pagasta pārvaldes šoferis Pēteris Ķemeris, kurš janvārī nosvinēja 70. jubileju un beidza strādāt.

KĒNIŅŠ UN ĶEIZARS

Pagasta centrā Pēteris mīt Līvānu mājā *Zaksāti*, un bērnības mājas *Ķēniņi*, kurās viņš dzīvojis pie audžuvecākiem, esot vien pārsimt metru tālāk. Kopš dzimšanas rūpes par viņu uzņēmusies mammas brāļa ģimene, un dzīvesvietas nosaukuma dēļ Pēteris jau puikas gados ieguvis iesaukas Ķeizars un Ķēniņš. Vecie draugi joprojām reizēm smiedamies tā dēvējot.

Pēteris mācījies Gudenieku skolā, un, tā kā bijusi interese par traktoriem un mašīnām, pēc 8. klases devis uz Zūru profesionālo skolu jeb, kā paši smējušies, Zūru akadēmiju. „Gadu pastrādāju uz traktora, tad armijas kungi mani aizsūtīja uz Cīravu šoferu kursus,” stāsta Pēteris. „1968. gadā dienēju Čehoslovākijā. Tas bija laiks, kad Padomju armija lauzās uz to pusi. Pēc tam atgriezās, paņēmu skolasbiedrēni Intu par sieviņu, un tā dzīvojam.”

UZTICĪGS SAVAM BALTIŅAM

Kādu laiku braucis ar kolhoza smago automašīnu. Darbs bijis grūts: vedis graudu maisus no

Ilggadējais Gudenieku pagasta autobusa šoferis Pēteris Ķemeris rāda, ka pārvaldes kolektīvs pasniedzis ļoti mīļu dāvanu – spilvenu ar jaunības dienu bildi un uzrakstu: „Visi cilvēki kā cilvēki. Kur es tāds smuks gadījos?”

kombainiem, kravas pats krāvis ārā. 1980. gadā ieguvis autobusa vadītāja apliecību un kopš tā laika

strādājis par tā šoferi. „Pirmajos gados bija grūtāk, jo pašam arī jāuztur tehnika, detaļas jāmeklē,

jāmaina. Toties pasažieri bija iejūtīgāki, dzīvespriecīgāki. Tagad ir moderni autobusi ar komfortu, bet vienam vienai par siltu, citam par aukstu. Agrāk cilvēki priecājās, ka jumts bija virs galvas un autobuss ripoja uz priekšu.

Kad savas skolas mums vairs nebija, ap 60 skolēniem vedu uz Alsungu. Gudeniekos cilvēku bija daudz, bērnu daudz, un viss bija labi. Bieži brauca ekskursijās, uz sporta sacensībām, kultūras pasākumiem. Lauku brigādi vedu uz pusdienām ēdnīcā. Sievas bija mutīgas – viss ceļš vienos priekos un jautrībā tika nobraukts. Arī no rīta, uz darbu braucot, cilvēki bija jautri, un katru dienu gadījās kāds kuriozs.

Joprojām atceros gadījumu ar kādu tantuku. Kāda mašīna mani apdzien un rāda sānu pagriezienu. Bet tantiņa, veikalā sapirkusies maizīti un vīniņu, stopē skolēnu autobusu, lai kā parasti pa ceļam arī viņu aizvedu uz mājām. Parādu sānu pagriezienu un apstājos, bet viņa nekāpj iekšā. Kaut ko pēta autobusa priekšā, met man ar roku, lai nāku skatīties. Kad

izkāpju, tantuks rāda pagrieziena lukturi un saka: tam lākturim kaut kas kait – visu laiku raustās...”

Pirms 15 gadiem Pēteris saņēmis autobusu, ko pats nodēvējis par Baltiņu. „Šim biju baigi pieķēries. Priekšnieci teicu, ka jaunu vairs neņemšu – beigšu darbu kopā ar to. Tā arī izdarīju, jo tagad pagastam jauns autobuss.”

VAREN BAGĀTI

Pēteris stāsta, ka savulaik strādāts gana: turētas desmit govīs, trijos naktī cēlušies lopus sakopt, lai Inta var iet uz darbu skolā, kur bijusi skolotāja, bet viņš savās šofera gaitās. Kad skola likvidēta, Inta kolhozā strādājusi par kasieri, kādu laiku bijusi arī pagasta priekšniece.

Ģimenē izaudzināti divi bērni. Meita Laine Ventspils ostā strādā prāmju satiksmē, bet dēls Kaspars dzīvo Piņķos, tirgo tehniku, kopā ar sievu audzina divus bērnus, bet vēl divi bērni ir no pirmās laulības. Tādēļ Inta un Pēteris esot varen bagāti – veseli četri mazbērni!

Daris tik, cik pietiks naudas

Kāds ir katras daudzdzīvokļu mājas uzkrājums vai parāds? Kāds labiekārtojums vajadzīgs un iespējams? Par to ēku apsaimniekotāja – *Kuldīgas komunālo pakalpojumu (KKP) – pārstāvji sapulcē Gudenieku kultūras namā runāja ar iedzīvotājiem.*

CIK KATRAI IEKRĀTS

KKP vadītājs Pēteris Gobzemis informēja, ka uzņēmuma pārziņā ir deviņas mājas un remontu pēc iedzīvotāju vēlmēm plāno pēc faktiskā uzkrājuma, nevis teorētiskā, kādam jābūt, ja būtu samaksāti parādi. Visur iemītnieku ierosinājumi tiks izvērtēti.

Saulgriežos pašvaldības dzīvokļi galvenokārt ir tukši, tādēļ māja tiks pilnīgi atbrīvota un slēgta. Tās uzkrājums paliks pašvaldībai citu īpašumu remontam. Pagasta vadītāja Daina Bērende piebilda, ka arī *Krastos* vairāki dzīvokļi ir tukši un šai ēkai būs līdzīga nākotne.

DŪMVADU TĪRĪŠANA KAVĒJAS

Kāds iedzīvotājs sacīja: pirms vairākiem gadiem toreizējais domes priekšsēdes vietnieks Aleksandrs Lange sapulcē solījis *Saulīēm* nomainīt jumtu un spāres, jo tās esot kritiskā stāvoklī. P.Gobzemis sacīja, ka cita solīto nevar komentēt, bet mājai nav tāda uzkrājuma, lai jumtu mainītu. D.Bērende iebilda,

ka viņa visās sapulcēs piedalījies, bet šādu solījumu neatceras. Kāds *Miezīšu* iemītnieks norādīja, ka jālabo ārdurvis un notekrenes, arī citu māju iedzīvotāji nosauca konkrētus darbus. Pagalmā sapulcē soliņu nomainīja P.Gobzemis ieteica rakstīt projektu konkursā *Darīsim paši.*

Kāds jautāja, kādēļ mājā nav iztīrīti skursteņi, ja viņš to pieteicis divreiz. P.Gobzemis skaidroja, ka grūti atrast vēl kādu speciālistu, kurš to varētu izdarīt. Uzņēmums būtu gatavs tādu pieņemt pastāvīgā darbā, bet pagaidām tas nav izdevies. Ar Talsu skursteņlauķi Eliju Biti ir vienošanās, ka *Kuldīgas* novadā viņš strādā, bet tik bieži, cik vajag, viņš šeit nevar būt. Tādēļ visur nevarot paspēt skursteņus iztīrīt pirms apkures sezonas. Iepirkumā par dūmvadu tīrīšanu pieteikusies arī kāda firma, bet tās cenu piedāvājums bijis piecreiz lielāks nekā šobrīd, tādēļ līgums ar to nav slēgts.

1. februārī skursteņu tīrīšana bija paredzēta *Druvās* un *Mārsilos*, 6. februārī būs *Upītēs*, *Saulītēs*, *Pilādžos*, *Saulgriežos*, *Ludzeniekos*, *Krastos* un *Miezīšos*.

Druvu iedzīvotājs sacīja, ka ūdeni nes no akas, bet vasarā bieži tā trūkst. P.Gobzemis solīja domāt, kā palīdzēt, taču ūdensvada ierīkošanai uzkrājums nav pietiekams. Uz citu jautājumu, vai īrnieks pašvaldības dzīvoklī var koka logus mainīt pret plast-

masas, P.Gobzemis atbildēja: jā, par savu naudu to var darīt, bet pirms tam jāraksta iesniegums apsaimniekotājam.

AR PARĀDNIEKIEM STRĀDĀ CĪTĪGĀK

P.Gobzemis skaidroja, ka ar parādniekiem uzņēmums sākumā strādā pats – darbinieks sūta brīdinājuma vēstuli, tiek klātienē un cenšas vienoties par parāda dzēšanu. Ja tas neizdodas, tad gan parādu nodod piedziņas kompānijām.

KKP arī pāriet no trim uzskaites datorprogrammām uz vienu: „Tas tādēļ, lai nav jāmaksā par trim. Mums ir ap 5500 klientu, un, lai informāciju saliktu kopā, tas prasa laiku. Ja pārejas periodā gadās kāda kļūda, informējam mūs un arī neuztraucieties, ja rēķins aizkavējas. Soda nauda pārejas laikā netiek aprēķināta.”

JĀMAKSĀ PAR PIETEIKTAJIEM

Izvērtās diskusija: iedzīvotājiem labāk patīcis, kad atkritumu tvertnes bija mazākas, jo, kad tiek izbērtas nesen nomainītās lielās, tās vienmēr nav pilnas. KKP tehniskās bāzes un atkritumu apsaimniekošanas daļas vadītājs Kaspars Poriķis skaidroja, ka neatkarīgi no tā, cik tvertne pilna, par tās aizvešanu jāmaksā, ja pēc tās mašīna atbraukusi tik reižu mēnesī, cik iedzīvotāji pieteikuši. Auto mēro ceļu, un uzņēmums

nevarot paredzēt, cik pilns kontainers katreiz būs. Iedzīvotājiem pašiem jāizvērtē, cik bieži izvešana vajadzīga, un reižu skaits mēnesī jāpiesaka. Pašlaik grafiks veidots pēc iepriekšējā gada atkritumu daudzuma. Iebildumi bija arī par to, ka iepriekš mazos konteinerus iedzīvotāji varējuši aizvešanas dienā izlikt ceļmalā un lielā mašīna neizbraukāja sētu, bet lielos vairs nevarot izvilkt ārā. Pie vienas mājas tādēļ izbraukāta puķu dobe. K.Poriķis atbildēja, ka konteineru vietu var mainīt.

Mājas	Uzkrājums	Parāds	Plānotie darbi
<i>Druvās</i>	2270 eiro	Nav	Plānots remontēt bojāto logu palodzes, mainīt vējdēļus.
<i>Krastos</i>	350 eiro	259 eiro	
<i>Ludzeniekos</i>	4743 eiro	1256 eiro	Plānota apkārtnes labiekārtošana, jumta remonts kritiskajās vietās, logu maiņa un remonts kāpņu telpās.
<i>Mārsilos</i>	898 eiro	Nav	
<i>Miezīšos</i>	4224 eiro	1092 eiro	Jumts jālabo kritiskajās vietās, jāmaina kanalizācijas vads.
<i>Pilādžos</i>	5987 eiro	268 eiro	Plānots remontēt ieeju un kritiskajās vietās jumtu.
<i>Saulgriežos</i>	1257 eiro	735 eiro	
<i>Saulītēs</i>	1490 eiro	492 eiro	Iecerēts labot jumtu atsevišķās vietās.
<i>Upītēs</i>	855 eiro	40 eiro	

Radīts Kuldīgā

Kleitas, kuras pamana

Zīmola
Pincloting
tērpus
rāda Elza
Ivanovska
un Keita
Jēkabsone.

Keep it simple (lai ir vienkārši, ērti, bet skaisti) – ar šādu saukli nesēn tika atklāts kuldīdznieču Baibas Ivanovskas un Justīnes Zviedres zīmols *Pincloting*.

JAUNA PIEREDZE

Zīmola radītājas ir radošas personības – Baiba ir interjera un rotu dizainere, bet Justīne aizraujas ar šūšanu. Ideja par *Pincloting* izveidi radusies pirms gada. „Zināju, ka Justīnei patīk šūt, bet mans sapnis bija kļūt par modes dizaineri. Tā nu ļāvos sajūtām un piedāvāju Justīnei kopīgi radīt apģērbus. Zīmola nosaukums ir atspoguļojums dizainā. *Pin* – piespraude, tāpēc šujam viena fasona kleitas no dažādu toņu audumiem, tās papildinām ar aplikācijām, volāniem vai citiem dizaina elementiem. Mūsu mērķis ir radīt ērtas, bet skaistas kleitas,” stāsta B.Ivanovska. „Šī mums ir jauna pieredze, un jāsaka, ka šo procesu izbaudām, sākot ar audumu meklēšanu, piegrieztnes veidošanu un šūšanu.” Justīnes ziņā ir materiāli, to salikšana kopā, šūšana un noformēšana, bet Baiba roku pieliek mājaslapas tapšanā, lai klienti varētu iegādāties tērpus, un zīmola popularizēšanā sociālajos tīklos.

VĒLAS PAPLAŠINĀT SORTIMENTU

Šobrīd kolekcijā ietilpst kleitas meitenēm no 7 līdz 14 gadiem. „Šo mērķauditoriju izvēlējos, jo pašai ir deviņgadīga meita Elza, bet veikalos pieejamais kleitu klāsts ir diezgan vienveidīgs. Sākām ar tirdziņiem – pirmais bija Kalnciema tirgū. Atzinību guvām ne tikai no meitenēm un mammām, bet arī vīriešiem. Tas priecē un motivē turpināt,” stāsta B.Ivanovska.

Esot tirdziņos, mūs burtiski gāz riņķī ar jautājumiem par to, kad sūsim tērpus arī mammām, tāpēc šobrīd top jauna kolekcija ne tikai meitenēm, bet arī dāmām. Vēlamies paplašināt sortimentu ar leģingiem un džemperiem gan meitenēm, gan puīšiem,” atklāj B.Ivanovska.

Vecāki, kuri savu bērnu garderobē iecienījuši oriģinālus, gaumīgus un kvalitatīvus apģērbus, bieži vien tos iegādājas no pašmāju ražotājiem, tostarp kuldīdzniekiem, kuriem pat ir savs zīmols. Kā sokas šajā biznesā, stāsta trīs zīmolu radītājas.

Akcenti – puīšu drēbes

„Neatlaist gāzes pedāli un paskatīties, kur ir manu spēju robežas,” tā par sava mazā biznesa attīstību, zīmola *Skydesign* apģērbu šūšanu un noieta tirgus izvēršanu saka zīmola veidotāja Dana Ruska.

TUVĀK DEBESĪM

D.Ruska uz Kuldīgu pārcēlusies pirms pieciem gadiem un neilgi pēc tam uzsākusi savu biznesu. „Esmu dzimusi Rēzeknē, bērnību pavadīju pie Valmieras, bet jaunību – Olainē. Pēc tam devos līdz savam vīram Reinim uz Dāniju, kur nodziņvoju vairāk nekā trīs gadus. Tur vēlējāties vairāk dabas, kur pašiem pabūt un vēlāk arī bērnus audzināt, tāpēc nolēmām par labu Latvijai un savu vietniņu atradām šeit,” stāsta D.Ruska. Neilgi pēc atgriešanās vēlējās turpināt šuvējas un apģērbu dizaineres karjeru, kuru biju iesākusi, studējot Rīgas vieglās rūpniecības tehnikumā un ejot praksi šūšanas fabrikās. Ar vīra atbalstu tas izdevies. „Tā kā darba ņēmēja statusu jau biju krietni izbaudījusi, šķita, ka varu daudz vairāk nekā no manis prasa darbavietās. Tāpēc nolēmu mēģināt kalt savu ceļu uz laimi.”

Skydesign pārsvarā šuj bērnu apģērbus, bet ir arī sieviešu un vīriešu. „Nosaukums radies no kādas mums ar vīru sirdij tuvas un mīļas vietas Rendā – *Debesīm*, tāpēc *Skydesign*.”

REDZ GAISMU TUNEĻA GALĀ

Sākumā apģērbus Dana šuvusi mājās, bet šobrīd apģērbi tiek ražoti Kuldīgā, Tehnikas ielā 9, – darbnīcā, kura iekārtota pavisam nesēn. Pagaidām apģērbi tiek šūti pēc individuāla pasūtījuma, taču Dana aktīvi strādā pie pirmās kolekcijas radīšanas.

„Bērnu apģērbā akcentējam puīšu drēbes, nereti klāt tiek piekombinēti apģērbi mammām un tētiem. Teju visam tiek izmantota augstas kvalitātes kokvilnas trikotāža, kas ir viena no galvenajām apģērba priekšrocībām.”

Pagaidām tirdzniecība notiek feisbukā, bet Dana strādā pie mājaslapas izveides un pārdošanas kanālu izmantošanas. Tiek meklētas arī eksporta iespējas. „Tas prasīs zināmu laiku, līdz kļūs par realitāti. Par peļņu man vēl jāpacinās, jo esmu biznesa pirmsākumos un viss prasa lielu darbu, laiku un finanses.

Tomēr gaismu tuneļa galā redzu. Ticību dod pārliecība par to, ka vēlos darboties šajā jomā. Vai un kā tas izdosies, rādīs laiks. Pieļauju, ka beigās sapnis var nepiepildīties, bet nelikšos mierā, kamēr nebūšu atdevusi pedējos spēkus, lai mērķi sasniegtu,” stāsta D.Ruska.

Viens no populārākajiem *Skydesign* apģērba modeļiem ir mazo donžuānu svētku tērps.

Ar dizainera, nevis biznesmeņa ambīcijām

Vairākus gadus Latvijā plašu ievēribu guvis zīmols *Ezekids*. Tā radītāja ir Elena Žerebcova.

IEDVESMOJOTIES NO BĒRNĪBAS

Pirmā kolekcija tapa 2011. gadā (meitenēm no viena līdz astoņiem gadiem). „Piedāvāju savu produkciju tikko atvērtais koncepta veikalā *Paviljons*, Rīgā. Tas bija laiks, kad Latvija sāka atkopties no ekonomiskās krīzes. Tad vēl nebija šeit ražotu bērnu apģērbu zīmolu, viss bija jāšak no nulles. Nebija pieejami pat kvalitatīvi materiāli nelielos apjomos. Varēja tikai sapņot par iespējām, kādas ir tagad. Tas bija un ir liels izaicinājums dizaineram – radīt unikālu dizainu par pieņemamu cenu. Tas nebija rūpīgi plānots bizness, ļoti labās atsauksmes iedvesmoja turpināt,” stāsta E.Žerebcova.

Zināšanas un pārliecību, ka visu dara pareizi, Elenai devusi Latvijas Mākslas akadēmijā un agrākajā Rīgas Dizaina un mākslas koledžā iegūtā izglītība. „Es nemaldos un nesvārstos radošajā procesā – tas visu laiku ir dzīvs. Ar vienu kāju esmu savā bērnbībā un spilgti atceros savus realizētos projektus: no siltumnīcas plēves un krāsainiem stikliņiem gatavoju somas, no novalkāta apģērba šuvu peldkostīmus u.c., sētas bērniem izdevu modes žurnālu,” saka E.Žerebcova.

LAI PELNĪTU, JĀEKSPORTĒ

Ezekids apģērbu ražošanā tiek izmantota augstas kvalitātes sertificēta organiskā kokvilna. Dizainu radīšana un ražošana notiek nelielā darbnīcā Kuldīgā, taču, lai nodrošinātu lielāku pasūtījumu izpildi, tiek izmantoti arī šūšanas ārpa-

Ezekids iecere – lai vecāki un vecvecāki zīmolu izvēlētos dizaina un komforta dēļ, lai tas būtu mīļākais apģērbs mazuļu garderobē.

kalpojumi. „Lielu kolekciju veidošana un ražošana vairumā mani neinteresē. Manā galvā riņķo ideju karuselis ar gataviem dizainiem, izvēlos, kurš der šodienai. Tas neļauj ieslīgt rutīnā, jo ir izaicinājums dizainu radīt tādu, kā iecerēts.” *Ezekids* produkciju var iegādāties gan atsevišķos veikalos, gan internetā, tāpēc to iecienījuši arī ārzemnieki. Vistālāk dzīvojošais mazulis, kas tērpts šajā apģērbā, dzīvo Jaunzēlandē. „Piedaloties tirdziņos, patērētāju varu iepazīstināt ar savu zīmolu. Tur var satikt klientu vai gā un uzzināt viņa viedokli.” E.Žerebcova atzīst, ka šāds bizness ir peļņu nesošs, ja produkciju eksportē, jo Latvijas tirgus nav gana liels.

Mērķtiecība paver iespējas

Jau ilgu laiku sociālajos tīklos sekojot līdzī Latvijā pazīstāmām personībām, bija vēlme uzzināt vairāk par modes un stila TV žurnālisti MAIJU SILOVU. Dažkārt par populāriem cilvēkiem valda stereotipi, taču Maija ar pozitīvo attieksmi un atsaucību pierāda pretējo, piekritot pastāstīt par savu profesiju, tās ēnas pusēm, ikdienu un sevi pašu.

Par ko domājat kļūt, kad bijāt maza?

Klasiskais bērns komplekts: dziedātāja, veterinārārste, kosmonaute, militārīste, psihoanalītiķe.

Jūs esat populāra modes un stila TV žurnāliste. Vai tas bija apzināts, mērķtiecīgs ceļš vai arī nejaušību pils?

Sāku strādāt televīzijā 18 gados. No vienas puses, tas bija apzināti – gāju uz TV žurnālistikas kursiem un vēlējos strādāt šajā profesijā. No otras puses, tā iznāca, ka mācību laikā mani pamanīja un ieteica toreizējā raidījuma *Defilē* producentei Elēnai Strahovai. Sākotnēji man piedāvāja raidījumam rakstīt aizkadrā tekstus, bet jau pēc dažām nedēļām piedāvāja vadīt raidījumu un turpināt rakstīt tekstus. Manas karjeras sākums sakrita arī ar Rīgas modes nedēļas parādīšanos, un tā kļuva par nozīmīgu platformu daudziem jauniem modes talantiem. Tās dibinātāja arī bija Elēna Strahova, un viņa man uzticēja 20 gadus šo žimolu popularizēt: veidot reportāžas, strādāt ar starptautisko presi. Tā pieredze palīdzēja turpmāk izturēt darba apjomu un dažbrīd nepanesamo slodzi. Latvijas Universitātes Sociālo zinātņu fakultātē pabeidzu žurnālistikas moduli.

Kādas īpašības vajadzīgas šajā profesijā?

Pārlicība par sevi, mērķtiecība, drosme, pacietība.

Darbs televīzijā – ko tas no cilvēka prasa?

Disciplīnu. Jo tas ietver sevī emocionālu, fizisku un mentālu mobilitātes prasmes.

Ar kādām grūtībām saskārties, sākot profesijā strādāt?

Gados jaunam darbiniekam sevi jāpierāda. Jābūt gatavam, ka citi vērtēs, analizēs, kritizēs. Bet tas turpinās arī karjeras gaitā, tādēļ tā ir laba skola, ja šajā sfērā sāk strādāt agrā jaunībā. Televīzijā ir komandas darbs. Respektīvi, kad filmēju lielus projektus, kuros esmu līdzproducente vai producete un vadītāja, man jānoskaņo un jāsaģatavo ne tikai sevi, bet visus.

Kurš karjerā ir spilgtākais mirklis?

Tādu ir daudz. Bet viens no īpašiem brīžiem ir intervija ar pasaulslaveno operdziedātāju Monseratu Kavaljē. Man tas izdevās kā vienīgajai žurnālistei Baltijas valstīs desmit gadu laikā! Bet arī tad, kad veidoju piecu dienu projektus, vadu, organizēju darbu, piedalos kā montāžas režisore un nedēļu guļam trīs stundas diennaktī, pēc labi padarīta darba ar komandu jūtamies pacilāti.

Ko labu sniedzis darbs?

Man ir iespēja iepazīt interesantas personības, neordinārus raksturus.

Ar Mišelu. Maijai ir divi kaķi un trīs suņi.

Tas ļauj labāk saprast arī sevi. Kad raidījums vai sižets ir samontēts, tas ir kaut kas taustāms, ko esmu izdarījis, kā esmu spējis izcelt noskaņu un aspektus, ko esmu vēlējies vai – gluži otrādi – ko nākamajā reizē gribētu pamainīt.

Kā vērtējat Latvijas tērpu dizainerus? Kuru gribētu uzteikt?

Daudzi jau krietnu laiku sevi pierāda ne tikai Latvijā, bet arī ārpus – piedalās prestižās izstādēs, modes skatēs, atver modes veikalus un *stūrītus* tirdzniecības centros. Tā kā ilgi esmu strādājusi ar daudziem māksliniekiem, vienu izcelt nebūtu pareizi. Bet labi panākumi ir Katjai Šehurinai, Natālijai Jansonei, žimoliem *Nolo*, *Amoralle*, *Narciss*, arī *Lazy Francis*, ko dibināja dizainere Olga Krūze. Mākslinieku ir daudz, diemžēl daudzi nezina par šo profesionālu izaugsmi. Man paveicies, ka varēju intervēt tādas Latvijas modes leģendas kā Asnāti Smelteri, Annu Ledskalniņu, Gintu Budi, Jolantu Ozollapu, Bruno Birmani, Žaneti Auziņu – viņi veidojuši mūsu sabiedrības modes uztveri. Ar daudziem devāmiem uz Parīzi uz *Pārsteidzošās Latvijas* modes skati, kur dizaineri jaunākos tērpus rādīja, klātesot gan Francijas, gan Latvijas augstākajām amatpersonām. Es šo skati vadīju, viesus iepazīstinot ar mūsu modes rokkrastiem.

Ja būtu iespēja laiku patīt atpakaļ, vai jūs gribētu ko mainīt?

Par to domāt ir destruktīvi. Sevi kultivēt šādus jautājumus nevajadzētu. Vienmēr ir kas tāds, ko varētu izdarīt citādi. Bet šīs dienas

Maijas lielākā stila transformācija pēdējos piecos gados – zemu papēžu apavi dažādos salikumos. Attēlā – pie dziedātājas Laimas Vaikules, filmējot TV dienasgrāmatas projektā *Laima Rendez-vous*.

pieredzi nevar likt klāt vēsturiskiem notikumiem, kad tādas pieredzes vēl nebija.

Kuri priekšmeti skolā jums patīk, kuri ne?

Ķīmija, fizika un matemātika bija izaicinājums! Toties literatūra, vēsture, angļu valoda un radošas izpausmes bija komforta zona. Pabeidzot skolu, saņēmu goda rakstu *Klases orators*, jo vienmēr piedalījos diskusijās un nekad nekaitējās paust savu viedokli.

Kādi skolas laikā bija hobiji?

Dziedāšana, klavierspēle, zīmēšana, gāju teātra studijā pie aktrises Zanes Jančevskas. Bija vokāla nodarbības pie operdziedātājas Allas Morozas. Šāvu ar loku un dažkārt apmeklēju šautuvi. Kolekcioneju pastmarkas.

Ar ko brīvajos brīžos nodarbojaties tagad?

Darbs ir mana profesija un sirdslieta. Tādēļ tā jau ir atbilde. Brīvajos brīžos mani var atrast dabā, muzejos un mākslas galerijās.

Modes žurnāliste Maija Silova ar populāro Krievijas TV raidījumu vadītāju Valdi Pelšu (dzimis Latvijā), 2017. gada augustā Gorā vadot starptautisko īsfilmu kinofestivālu *Open Place*.

„Jābūt kaislei darīt. Atpazīstamība un viss pārējais manā pasaules redzējumā nāca ar otro kārtas numuru.”

daudz spilgtu žurnālistu. Es to izskaidroju ar uztveres niānsēm. Man bija 18 gadu, kad sāku strādāt televīzijā, līdz ar to manā apkārtnē visi bija daudz vecāki. Ir attīstījušies elektroniskie mediji, tādēļ spēles noteikumi kļūst plašāki. Mediji kļūst interaktīvi. Ziņas kļuvas ātras – to aktualitāte ātri tiek uzkurināta un ātri dzies, jo nāk jauns informatīvais materiāls. No vienas puses, tiem, kuri sāk šodien, ir vieglāk, jo ir dažādi blogi un vlogi, kuros var iepazīties varu teikt, ka mēs esam formējuši šo industriju un katram nākamajam mums jāpierāda, uz ko viņš spējīgs.

Ko gribētu mainīt sabiedrībā?

Ziniet – galvenais, lai sabiedrība nemaina mani. Protams, būtu labi, ja lielākā daļa gribētu sekot lapiem piemēriem un būtu vērsta uz gaišas enerģijas radīšanu, bet tā ir utopija. Uzskatu, ka jāsaik ar sevi. Viegli ir visu novēlēt uz sabiedrību.

Ko iedvesmojusi jūs gribētu pateikt jauniešiem?

Jaunieši paši to zina: primārais ir tas, ko tu dari un ar kādu atdevi. Katram savs ceļš. Bet es zinu vienu: kad sāku strādāt televīzijā, pirmajā vietā man bija mācīties, attīstīties, atrast veidus, kā raidījumu padarīt skatītājam interesantāku, kā no safilmētā materiāla atrast dinamiskākās intervijas. Tas var izklausīties ļoti pareizi, bet tā ir realitāte. Jābūt kaislei to darīt. Publicitāte, atpazīstamība un viss pārējais nāca ar otro kārtas numuru. Ja esat pārliecināti par to, ko darāt, – uz priekšu!

Pirmajos gados daži TV cilvēki nevarēja samierināties, ka mans informācijas pasniegšanas veids ir ar pievienoto vērtību. Tas nozīmē, ka es kā autore no materiāla nenorobežojos, bet pasniedzu to caur savu prizmu. Pagāja desmit gadu, un tas ir tas, kas mūsdienu mediju telpā vajadzīgs. Ne tikai Latvijā vien. #nevienmērpsasniedzējamirtaisnība. #klausisavuEs.

Elizabete Rublāne, Kurzemnieka Jauno žurnālistu skola
Maijas Silovas arhīva foto

Jūs arī rakstāt dzeju. Kā tas sākas, un vai arī pašlaik kas top?

Rakstīt dzeju – tas ir dvēseles stāvoklis. Tā ir sava veida melodija, vibrācija, kas manas domas un izjūtas ietērpj skanējumā. Dzeja nav pašsaprotama un ikdienišķa, vismaz manā gadījumā ne. Jā, ir periodi, kad varu rakstīt katru dienu, bet ir gari laika nogriežņi, kad to nedaru.

Jūs esat teikusi, ka ārpus darba, kurā esat cilvēkos, jūs ne pārāk alkstat sabiedrības. Kā atpūšaties?

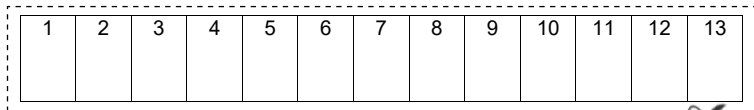
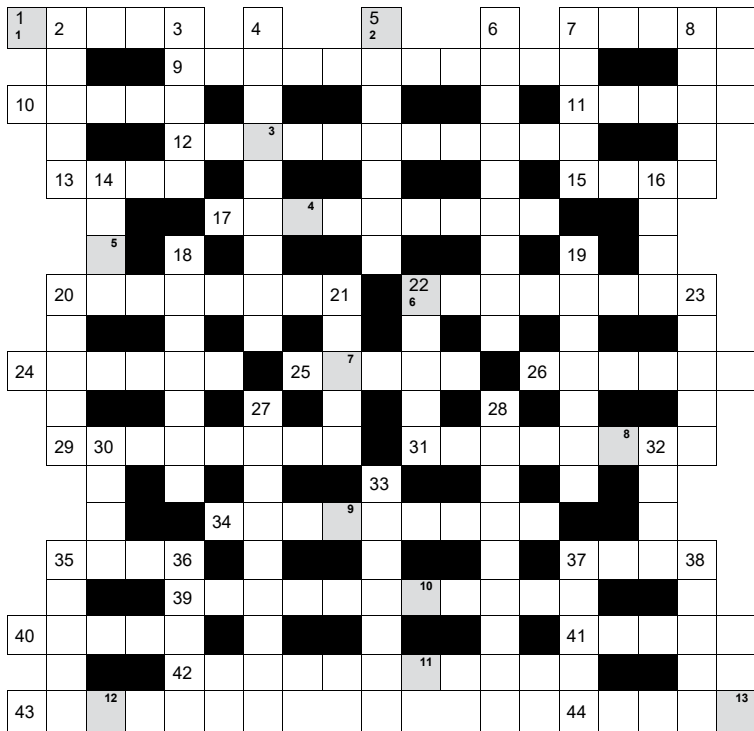
Cik smalks novērojums, Elizabete! Kad kādā traukā ir pārāk daudz, cilvēks paņem otru trauku un cenšas visu sabalansēt. Diemžēl ne vienmēr tā notiek. Kad traukam viss nāk pāri, tad jālūdz saprātam, lai tas man liek aiziet ievilkot elpu un izkrāsot savas domas.

Žurnālistikā ienāk jaunā paauze. Kāda tā ir, salīdzinot ar laiku pirms gadiem desmit?

Pirms desmit gadiem bija ļoti

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Sandra Vilsone.

Risinājumu gaidām līdz 6. februārim.

Horizontāli: 1. Izdomājums, lai kādu apmulsinātu vai apmānītu. 7. Augstlēkšanas stils, kurā sportists latīņu pārvar atmuguriski. 9. Aizgrābtība, satraukums; slimīga jūsmā. 10. Akas sienas, kas veidotas no četrstūrīgiem baļķu vainagiem. 11. Tāds, kas eksistē īstenībā. 12. Augstākā dienesta pakāpe vairāku valstu armijās. 13. Nopļautu augu kopums, ko tūlīt pēc plaušanas izbaro dzīvniekiem. 15. Korāna nodaļa. 17. Spilgtas, iespaidīgas. 20. Liela sastāva džeza orķestris. 22. Senajā Romā – laulātas augstākās kārtas sievietes. 24. Nepamatoti atdalīt (faktu, parādību) no veseluma, kopuma. 25. Speciāli apstrādāta mīksta kazāda. 26. Melonkoks – kultūraugs ar lieliem, melnēm līdzīgiem ēdamiem augļiem. 29. Tiekme, nosliece. 31. Ķīmiskais elements – reti sastopams balts, spožs, viegls metāls. 34. Fakts, notikums, kas ar savu neparastumu, negaidītību izpelnījies īpašu sabiedrības ievērtību. 35. No mīklas cepts apaļš, plakans izstrādājums ar dažādu virskārtas pildījumu. 37. Laikmeti. 39. Iepriekš nolemt, noteikt. 40. Zīdītāju klases lieli, drukni graužēji ar saplacinātu, kailu asti un īsām kājām, labi peld un nirst. 41. Liels desmitkāju kārtas jūras vēzis. 42. Sievietes, kas dedzīgi nododas kādai lietai, strādā ar aizrautību, lielu pašatdevi. 43. Ļoti vēlēties. 44. Skotu rakstnieks (1771–1832), viens no vēsturiskā romāna aizsācējiem.

Vertikāli: 2. Mantojams tituls Anglijā. 3. Ugunsdrošs tērauda skapis ar speciālu slēdzeni dokumentu, naudas glabāšanai. 4. Sitamais mūzikas instruments, kas sastāv no vairākās rindās novietotām koka plāksnītēm, pa kurām sit ar divām koka vāļītēm. 5. Ģeogrāfijas, vēstures vai citu karšu sistematiskais sakopojums. 6. Informātikā – atmiņas ietilpības mērvienība. 7. Absurda, nenopietna darbība. 8. Blāva, nespodra. 14. Komfortabli. 16. Ļoti tāls zibens uzplaisnījums debesīs, kad nav dzirdams pērkons. 18. Bezjēdzība, pilnīga aplamība. 19. Kuģa apkalpe. 20. Pamatot, balstīt, novietot. 21. Iekšdedzes motora ierīce degvielas aizdedzināšanai ar elektrisko dzirksteli. 22. Gājienis ierindā. 23. Tādas, kam ir nepatīkama sūra, rūgta garša. 27. Prāts un sapratne. 28. Jonīti, kas spēj apmainīt savus katjonus. 30. Seno skandināvu un ģermāņu mitoloģijā – kalnu, mežu, ūdeņu un gaisa būtne, gari. 32. Viena no hinduisma filozofiskām sistēmām. 33. Pākšaugu augļi – garenī, sausi daudzšķēklu augļi, kas nogatavojušies gareniski atveras. 35. Marijas un mirušā Jēzus Kristus attēlojums mākslas darbā. 36. Apstāigāt. 37. Morāles normu, principu un ideālu kopums. 38. Skumt, bēdāties.

Pareizā atbilde: ZĒVELSKALINI (sērkociņi).

Atbildes

Horizontāli: 1. Svinēšana. 5. Sils. 7. Usma. 9. Suta. 10. Dūre. 11. Puns. 13. Psi. 14. Kuls. 16. Šiga. 17. Alas. 18. Aizspert. 20. Atspīdēt. 22. Īstenība. 25. Reklamēt. 27. Este. 29. Zole. 31. Sima. 32. Mis. 33. Alts. 34. Sika. 35. Tume. 37. Akts. 38. Elpa. 39. Priedaine. **Vertikāli:** 1. Sals. 2. Nosapnot. 3. Šaudīkļa. 4. Apse. 5. Suns. 6. Suga. 7. Urga. 8. Alus. 11. Paradīzes. 12. Sīks. 14. Kamī. 15. Skatīties. 19. PIN. 21. PAL. 23. Elsa. 24. Alemande. 25. Riestava. 26. Akla. 27. Emsa. 28. Ezis. 29. Zeme. 30. Elga. 34. Stop. 36. Elle.

Pareizi atbildējuši: Vizma Dzalbe, Vilnis Bēniņš, Bruno Mekšs, Gunta Vāciete, Helēna Remerte, Velta Višņevska, Ojārs Silkans, Alma Bredovska, Skrudas pasta nodaļas kolektīvs.

Atminējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtīt uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstuli kastītē.

Pēc balvas redakcijā gaidām **Vilni Bēniņš**.

Katra mēneša uzvarētājs saņems dāvanu. Februāra uzvarētājam dāvana gādāta sadarbībā ar salonveikalu Akcents.

MANS VAĻASPRIEKŠ

Katru gadu gaida salu

„Man patīk makšķerēt – tā ir atpūta, apkārt daba, miers un klusums,” tā par savu aizraušanos saka kurmālnieks Kristaps Zīverts, Alsungas kooperatīva *Mežsaimnieks* mežkopis.

Noķertajām zivīm jāievēro noteikts mērs: ja ir zem tā, zivs jālaiž atpakaļ ūdenī.

Uz Vilgāles ezera 2011. gadā.

Kurmālnieks Kristaps Zīverts atzīst, ka makšķerēšana ir kā slimība: vai nu saslimst, vai nenaslimst.

PIETIKA AR PIRMO ASARI

„Makšķerēju kopš sešu gadu vecuma. Atceros, ka vecāki un vecvecāki laukā zāģēja malku, un, lai bērni netraucētu, mums pie lazdas zara piesēja makšķerauklu. Vislabāk man patīk zemledus makšķerēšana – to sāku 2009. gadā. Draugiem laikam bija vairāk ko darīt, tāpēc uz ledus sāku iet viens pats. Pietika ar pirmo noķerto asari, kad āķis bija lūpā. Vēlāk pievienojās kompānija.

Ar mums ir tā kā teicienā: kad redz pirmo blītkotāju, pēc divām nedēļām būs ledus. Tā ziemā ir. Bet drošība jāievēro, un uz pirmā ledus nevajadzētu kāpt vienam. Tagad ir inventārs, ar ko justies droši. Pats velku peldošo kombinezonu, kas neļauj nogrimt. Jāņem arī cirtņi un sviļpe. Aukstumā galvenais, lai kājām silti, bet arī apģērbam jābūt labam. Ja grādi tuvāk nullei, ir aukstāk, bet, ja mīnus pieci, šķiet siltāk, jo gaisā nav tik liels mitrums.”

LAIKS UN ĪSTĀ SAJŪTA

„Katru gadu gaidu pirmās sala prognozes,” stāsta Kristaps. „Savukārt, kad kļūst siltāk, cenšos makšķerēšanai izbrīvēt laiku, jo nevar zināt, kad būs nākamais ledus. Šoziem esam sarosījušies, jo laiks lutina: pirmais ledus bija jau novembra beigās. Pašlaik tas ir biezs un drošs. Vislabākais brīdis ir tad, kad ir laiks un sajūta, ka jāiet makšķerēt. Ilgākais laiks, ko esmu pavadījis uz ledus, ir no tumsas līdz tumsai. Visbiežāk makšķerēju Vilgāles ezerā, jo nepatīk plānot: kad sagribas, tad eju. Šis ezers ir novadā lielākais, un zivju resursi tur papildināti. Bet ūdeņu mums netrūkst. Ziemā ķeras līdakas, asari, zandarti, brekši, raudas un citas zivis.”

Dodoties uz ledus, vispirms seklumā jāuztaisa kontrolurbums, lai noteiktu biežumu. „Stāvošā ūdenī ledus būs diezgan vienmērīgs, bet upē tas var mainīties ik pa metram. Jābūt uzmanīgam,” brīdina K.Zīverts. Līdz šim viņš ne reizi neesot ielūzījis. „Vienreiz ezeram krasts bija atkusis, tāpēc uz ledus uzgāju pa laipu. Nākot nost, gabalu no laipas ledus jau bija pakusis – nācās lēkt uz laipas.”

LOMS KĻŪST SMAGĀKS

„Vasarā makšķerēju retāk, jo tad jāņem laiva, jāizmēģina ūdens, jānomet enkurs, bet ziemā var staigāt. Man patīk arī smalkie instrumenti un auklas, tad lielāks azarts. Vasaras un ziemas esma īpaši neatšķiras. Ziemā mazāk izmanto sliekas un naktstārpus, vairāk kāpurus. Vēl, protams, ir bezesmas makšķeres.

Loms katru gadu aug. Lielākais bijis 800 gramu smags asaris un 4,1 kilogramu smaga līdaka. Zivis ēdu, bet tūlīt nepatīk. Es tās neķeru, lai apēstu. Man patīk process.”

KRISTAPS IESAKA:

- ievērot noteikumus un nopirkt makšķernieka karti,
- uz pirmā ledus vienam nekāpt,
- līdz ņemt drošības inventāru,
- vilkt atbilstošu apģērbu.

Lāsma Reimane
Kristapa Zīverta arhīva un autore foto

VALODNIEKS

Kurzemnieka konkursā tiek publicēti izteicieni un jēdzieni. Precizāko skaidrojumu autori (var pievienot arī piemēru pilnā teikumā) ik pēc trim mēnešiem saņems balviņu.

Teiciens Sezam, atveries! – ko tas nozīmē?

Atbildes līdz 6. februāra 12.00 sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde.

Ingars Neimanis skaidro: „Teicienu *plēst sev matus* lieto tad, kad cilvēks krīt izmisumā, ir ļoti uztraucies, nezina, ko iesākt, vai arī ļoti nožēlo savu rīcību. Piemēram: „Desmitiem tūkstošu ļaužu vienā brīdī zaudējuši savus ilgos gados ietaupītos līdzekļus un šausmās plēst matus.” (Ž.Grīva *Atspulgi atmiņu spoguļos*, Rīga, 1971.)

Anita Eglīte savukārt raksta, ka šo teicienu saista ar seno paražu vētraini izrādīt bēdas: posīt apģērbu, plēst sev matus, bērt uz galvas zemi vai pelnus.

Konkursu atbalsta Micrec.lv

VĒSTURE

Nīkrāce cauri gadsimtiem

Skolotāja
Daiga Brūvere/1985./1986. mācību gads.
No raksta presē/

Ne par vienu vien daudzos darbos un pienākumos iegrimušu cilvēku mēdz brīnīties: „Vai viņam diena garāka?” Cits tūdaļ ar savu viedokli prefī: jo vairāk cilvēks dara, jo vairāk var paspēt. Viens no šādiem cilvēkiem bija Daiga Brūvere – F.Deglava astoņgadīgās skolas krievu valodas un literatūras skolotāja, klases audzinātāja, krievu valodas pulciņa vadītāja. Ārpus skolas – padomju saimniecības Nīkrāce partijas pirmorganizācijas sekretāra vietniece, ciema deputāte, izpildkomitejas priekšsēdētāja vietniece. Kuldīgas rajonā – tautas tiesas piesēdētāja.

LAI NEAPNĪK KLASĒS
DURVIS VĒRT

Par skolas darbiem skolotā-

ja stāsta visai zrautīgāk. Lai arī tā ir ikdiena, tomēr jau 23. gadu (1985./1986. m. g.) viņa aizvien ko nebijušu klāt piemeklē. Bērniem interesantāk, un pašai neapnīk klases durvis ik rītu vaļā vērt.

„Tagad, kad mācību programmās daudz jauna, es savus vecos konspetus un plānus prom nesviežu, salīdzinu, padomāju un izlemju, kā iemācīt to vai citu vārdu.” Skolotāja uzsver: ja katru norādījumu strikti ievērotu, ja pieredzi un intūīciju neņemtu vērā, stunda krietni vien zaudētu. „Ne visi bērni visos priekšmetos ir vienādi ziņoši, tāpēc skolotājam ir jāizšķiras: vai aizvadīt stundu, ar vienu sliņķi ņemoties, vai vēltīt lielāku uzmanību tiem, kuri grib un var aktīvi strādāt. Protams, pēc stundām tad es sēžu ar to vienu, toties stundā nezaudē vairākums.”

INTERNACIONĀLĀ
AUDZINĀŠANA

D.Brūveres pārziņā bija arī visa

ciema internacionālā un militāri patriotiskā audzināšana. Tolaik, strādādama par pionieru vadītāju, skolotāja ar laikraksta *Pravda* starpniecību sāka meklēt Nīkrācē apglabāto Lielajā Tēvijas karā kritušo piederīgos. Atsaucās viens pēc otra. Sākās sarakste un apciemojumi, kas turpinājās gadu no gada.

Tie darbi, kas no mācībām stāv gabaliņu nostāk, skolotājai fiksēti atsevišķi. Viņa ņipri uzsit pa kabatu un nosaka: „Re, kur papīriņš čaukst!” Tajā viņa saraksta visu, kas ārpusklases darbā jāpadara, un parasti visu saplāno tā, lai varētu pagūt.

PALĪDZ ĢIMENE

Tajās dienās, kad jābūt Kuldīgā, uz skolu vēlreiz jānāk vēl vakarā – nākamajam darba cēlienam sagatavoties. Arī mājās rūpes tad ievēlās pavēlāk, jo, kā jau laukos, arī Brūveru ģimenei ir sava saimniecība, lopīni. Labi, ka vīrs

Dzintra Liekmane (Grāmatas fragmenti. Sākums 2016. gada 24. oktobrī.)
(Turpmāk vēl.)

Skolotāja Daiga Brūvere ar klasi.

darāmo zina, ka divas saimnieciskas un darbīgas meitas mājās. Itā, kura pavasarī beigs 11. klasi, kādu laiku gribējusi mammas pēdās iet, bet, kā sākusi šūt, tā citas nodarbes vairs nevajagot. Arī jaunākā meita Dace uz māsas šuvumiem acis metot.

Skolotājai D.Brūverei prāts var būt mierīgs, ka viņas mūžīgā aizņemtība nav varējusi atņemt bērniem vēltāmo laiku. Un kas meitenēm var būt svarīgāks par prasmi sevi un māju kārtībā turēt, par prasmi adīt un šūt vai vakariņas pagatavot?

PRIEKĀ AVOTI

„JĀIET UN JĀDARA!”

Izbraucieni

Emīls ar ģimeni labprāt dodas izbraucienos. „Pagājušogad bijām Polijā, Igaunijā, Lietuvā. Tā ir īsta atpūta, un telefons tiek nolikts malā. Ikdienā ar tēvu runājam par darbu, bet, kad kaut kur aizbraucam, tas paliek mājās. Tomēr ārzemēs man patīk pavērot braukšanas kultūru.”

Mamma,
tētis un
brāļi

„Mamma Jana un tētis Modris diemžēl šķīrušies, bet abi man mīļi. Atmiņā palikuši spilgti bērības mirkļi, piemēram, kā mamma mani velk ragavās pa Priedaines kalnu. Tikai tagad patiešām novērtēju laiku, ko pavadu ar ģimeni.” Emīlam ir brāļi Roberts un Kaspars. „Esmu vecākais, un, kad augām, Roberts man krita uz nerviem, tāpēc darīju visādas blēņas, apcē-

lu viņu, bet viņš mani nosūdzēja arī tad, kad nevajadzēja. Tagad esam labākie draugi. Ar Kasparu mums ir liela vecuma starpība – viņam ir 11 gadu. Ceru, ka brāļi arī iesaistīsies mūsu autoskolā.”

Jūra

„Kad viss apnicis, atpūšos pie jūras. Draudzenes brālis pierunāja makšķerēt butes, un man patīk tur tā pasēdēt. Kad ar draugiem vizināties un gribas kaut kur aizbraukt, vienmēr saku: „Laižam uz jūru!””

Kuldīdznieks Emīls Vite ģimenes uzņēmumā *Modra autoskola* ir braukšanas instruktors. Saldus tehnikumā apguvis ceļu būves tehniķa profesiju un šajā jomā arī strādājis, taču ar laiku sapratis, ka labprātāk ies tēva pēdās, turpinot darbu uzņēmumā.

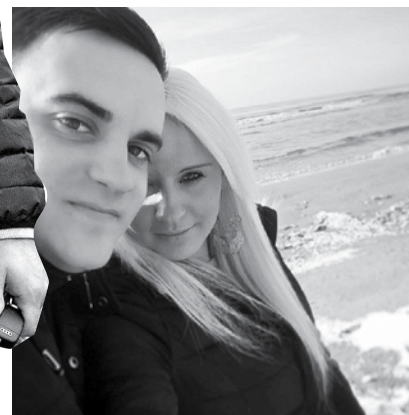
Otram iemācīt

„Darbs man diezgan atbildīgs. Ikvienam jāatrod pieeja. Bet, redzot, kā cilvēks, kurš atnācis, neko nemācot, iegūst autovadītāja apliecību, emocijas ir pacilājošas. Tas ir mana darba novērtējums.” Lai arī uznākot mirkļi, kad gribas visam atnest ar roku, Emīls šajā profesijā sevi redzot visu mūžu.

Rūpes un mīlestība

Pirms diviem gadiem Emīls iepazinies ar draudzeni Eviņu Zēbergu, kurai tolaik mācījās braukt. „Daudz jokojām un smējāmies, pēc tam saņēmām un viņai uzrakstīju. Kā saka – aiz katra stipra vīrieša stāv vēl stiprāka sieviete. Vienmēr mūsu viedokļi nesakrīt, bet kopsaucēju atrodam. Kad esmu noguris, viņa saka: „Vai tagad te mājās čīkstēsi? Jāiet un jādara!” Viņas rūpes man nozīmē ļoti daudz.”

Futbols

„Sākumskolā klasesbiedrs uzaicināja līdzīgi uz futbola treniņiem, un kopš tās reizes to spēlēju. Nevaru iedomāties, kas notiktu, ja ārsts pateiktu, ka es to vairs nevaru.” Tagad Emīls to dara priekā pēc. Kad Zigmunds Dvarons uzaicinot Kuldīgas novada čempionātā, viņš startē komandā *Nikers*. „Kādreiz spēlēju *Kuldīgas cerībā*. Es arī jūtu līdzīgi Latvijas futbolistiem, īpaši klubam *Liepāja*, jo tur ir Jānis Ikaunieks, ar kuru esmu kopā spēlējis.”

Antra Grīnberga, Emīla Vites arhīva un autores foto

Godina aktīvākos donorus

Starp pieciem Goda donoriem, kurus Valsts asinsdonoru centrs (VADC) kopā ar biedrību *Latvijas Sarkanais Krusts* apbalvoja pateicības koncertā Rīgā, ir arī skrudenieks Oskars Svars.

Šis nosaukums tiek piešķirts tiem, kuri asinis vai to komponentus mūža laikā ziedojuši vairāk nekā 70 reizi. O.Svars to darījis vairāk nekā 100 reizi. Viņš strādā uzņēmumā *Latvijas Autoceļu uzturētājs* un stāsta, ka kopā ar vēl trim kolēģiem dodas nodot asinis uz tām vietām, kur tas iespējams.

PAR PATEICĪBU PĀRSTEIGTS

Gadā Oskars asinis nodod četras vai piecas reizes: „Man ir otrā asinsgrupa, pozitīvs Rēzus faktors, un skaitās A+. Tā ir viena no biežākajām asinsgrupām. Vairāk grib tos, kuriem Rēzus ir negatīvs, jo tās grupas ir retākas.” Oskars juties izbrīnīts, kad saņēmis ielūgumu uz koncertu Rīgā: „Piezvanīja un prasīja, vai varēšu ierasties. Neesmu pieradis, ka izsauc publikas priekšā un liek runāt. Biju satraucies, ka izsauca pirmo, tāpēc pat neatceros, ko uz skatuves pateicu.”

Skrudenieks Oskars Svars saņēmis apbalvojumu *Goda donors*, jo asinis ziedojis vairāk nekā 100 reizi.

Pasākumā apbalvoti: Gunita Greizāne no Smiltenes (asinis ziedojuši 75 reizes), Aivars Čipāns no Rīgas (175), VADC donoru nodaļas vadītāja Tamāra Kļaveniece (100) un Igors Soboļevs no Rīgas (asinis un to komponentus 105 reizes).

Pērn Latvijā 31 245 donori asinis ziedojuši 52 001 reizi, un tas ir par 2297 reizēm vairāk nekā gadu pirms tam. 6675 donori to darījuši pirmoreiz, un viņu vidējais vecums ir 29,8 gadi. No kopējā skaita 53,5% ir sievietes, 46,5% – vīrieši.

ZIEDO JAU 30 GADUS

Oskars atminas pirmo reizi, kad 1988. gadā devies nodot asinis: „Kolēģi aicināja līdzi, tāpēc bija interese pamēģināt. Rindas bija ļoti garas. Tolaik varēja izvēlēties, cik grib nodot: 200, 300 vai 400 gramus. Tagad ir zināma norma. Pēc pirmās reizes viss bija kārtībā, un arī vēlāk starpgadījumi nav bijuši. Tolaik deva talonu par trīs rubļiem – varēja ēdnīcā paēst pusdienas.”

Kopš pirmās reizes Oskars glabā kartītes, kurās atzīmē asins nodošanas reizes: „Kādreiz tiem, kuri to darīja pirmoreiz, bija jāgūļ. Tagad uzreiz piedāvā to darīt sēdus. Procedūra vairs neaizņem ilgu laiku – kādas desmit vai divdesmit minūtes.”

NODOD, KUR VAR

„Vienu laiku iespēja nodot asinis bija Skrudnā, tagad te neviens vairs nebrauc, tāpēc paši braucam, kur varam. Kuldīgā nākamā reize būs 11. februārī, tāpēc visi droši nāciet! Jaunajiem jābūt aktīvākiem, lai varētu pārsist iepriekšējā gada rekordu.

Atminos laiku, kad asinis nodevām Kuldīgas slimnīcā. Toreiz bija vieglāk, jo iepriekšējā dienā pazvanījām, ka ieradīsimies. Bija tādas reizes, kad skolēni, kuri sasnieguši pilngadību, nāca nodot asinis tāpēc, ka skolā bija kontroldarbs. Nodod

asinis, dabū zīmi – diena ir brīva un attaisnota.”

VESELĪBA SVARĪGA

„Donors, kurš ieguvis *Latvijas lepnuma* balvu, teica, ka pēc pirmās reizes vēl nevar saprast, kā ir ziedot asinis. Vajag vismaz četras. Ja dod, tad dod! Uzskatu, ka tas ir labs veids, lai asinis atjaunotos, tāpēc veselība man laba. Protams, jāievēro, ka starp nodošanas reizēm jābūt pauzei, lai viss atjaunojas. Jādoma arī par veselību, lai donors būtu derīgs.”

Oskars smeļ: „Darbs mani uztur formā. Mājās ir astoņi truši un divi suņi, arī tie prasa uzmanību. Mājās jau vienmēr ir, ko darīt: ziemā jātīra sniegs, vasarā jāpļauj zāle. Kādreiz gāju medībās gan Skrudnā, gan Raņķu mednieku kolektīvā. Ja ir laiks, aizeju pamakšķerēt, jo pie mājas ir dīķis, netālu – Ciecere. Dīķis tagad aizsalis, tāpēc var mēģināt slidot.”

Ģimene Oskaru atbalstot, bet neviens vēl nav saņēmis doties līdzi un arī pamēģināt nodot asinis: „Esmu mudinājis dēlu. Viņš it kā vēlētos, bet, tā kā nedzīvo šeit, tas nav iznācis. Atbalsts no ģimenes ir. Zinu, ka tā var kādam palīdzēt, tāpēc cenšos to darīt.”

Annas Bivbānes teksts un foto

„Visu mūžu esmu pavadījusi ar grāmatām”

Rudbāržniece MĀRĪTE KRŪZE par bibliotēkas vadītāju strādā 38 gadus, bet kultūras darbā pavadījusi 44. „Strādāt par bibliotekāri nebiju domājusi, jo gribēju mācīties par medmāsu. Atceros, ka bērnu dienās bibliotēkā man ļoti patika. Tolaik dzīvoju Pelčos un vienmēr gāju tur kārtot plauktus. Tā kā tētis lasīja daudz, arī man patika lasīt grāmatas.”

BIBLIOTĒKA UN KULTŪRA

Pirmā darbavieta Mārītei bija Basu bibliotēka: „Kad sāku strādāt, man palika 18 gadu. Rudbāržos dzīvoja brālis ar ģimeni, un tur vajadzēja kultūras nama direktori. 1980. gada novembrī sāku dzīvot Rudbāržos. Nostrādāju piecus gadus, un prom aizgāja bibliotekāre. Gāju strādāt, jo neklātienē šo izglītību biju ieguvusi Kultūras darbinieku tehnikumā. Iesākumā gāja labi, jo man patika katalogi un kartotēkas. Toreiz tas bija kultūras darbs, tagad bibliotēkas no kultūras namiem tiek nodalītas.” Viņa atminas, ka kādreiz katram vajadzēja parakstīties uz kartītēm, tāpēc saskarsmes ar cilvēkiem bija vairāk. Tagad viss darbs pie datora.

„Cenšos sadarboties ar Aktīvo meiteņu apvienību un jauniešu klubu, pagājušogad atsākās sadarbība ar kultūras darbinieci Lieni Krūmiņu kopīgu pasākumu organizēšanā.” Vienlaikus Mārīte 23 gadus nostrādājusi par sporta metodiķi.

AR BĒRNU DĀRZU – PRIEKŠ DIENAS

„Kad kaut ko vajag mācībām, jaunieši uz bibliotēku nāk arvien mazāk. Turpretī vecākiem cilvē-

Rudbāržu bibliotekāre Mārīte Krūze novērojusi, ka ziemā cilvēki lasa vairāk, jo vasarā svarīgāki āra darbi.

kiem zinu, ko piedāvāt. Mainījies ciemos bērnudārzs, – tās ir prieku dienas! Pie bērnu plaukta katram ļauju izvēlēties to, ko vēlas. Tā rodas interese lasīt. Kad tā pazūd, nemāku pateikt, jo redzu, ka šajā vecumā viņi lasa ar prieku.”

Domājot par jauniešu iesaistīšanu, Mārīte uzsver: „Kopā ar Inesi Ozoliņu mēģinām rīkot pasākumus, liekot viņiem informāciju meklēt grāmatās un enciklopēdijās. Man patīk, ka nāk

„Lasīšana paplašina redzesloku, vairāk var uzzināt, labāk izteikties, jo tā ir valodas bagātināšana.”

TOP ARĪ IZSTĀDES

„Grāmatas izstādēm atlasu pēc lasītāju pieprasījuma. Tās organizēju, vadoties no svētkiem vai citām idejām.

Kur var mācīties par bibliotekāru?

FORMĀLAJĀ IZGLĪTĪBĀ:

- **Latvijas Universitātes Sociālo zinātņu fakultātes informācijas un bibliotēku studiju nodaļā**, iegūstot bakalaura, maģistra vai doktora grādu (atbilst 5. līmeņa profesionālajai kvalifikācijai);
- **Latvijas Kultūras koledžā**, iegūstot bibliotēku informācijas speciālista 4. līmeņa profesionālo kvalifikāciju.

NEFORMĀLAJĀ IZGLĪTĪBĀ:

- Latvijas Nacionālās bibliotēkas mācību centra (LNB MC) profesionālās pilnveides kurss Rīgā un citur Latvijā;
- LNB MC jaunajā 240 stundu četru moduļu programmā *Informācijas un bibliotēku zinību pamati* (pēc kompaktā satura tas atbilst 3. līmeņa profesionālajai kvalifikācijai);
- Latvijas Universitātes Sociālo zinātņu fakultātes informācijas un bibliotēku studiju nodaļas vieslektoru kurss;
- dažādos projektos (Kultūras informācijas sistēmu centra, pašvaldību, partneru);
- reģionālajos mācību centros un galvenajās bibliotēkās;
- apmācības darbavietā.

Februārī būs rūķu izstāde, nesen bija Mārītes Āboliņas pildspalvu kolekcija. Bija izlikti latviešu un ārzemju autoru romāni, lai garie ziemas vakari tiktu aizvadīti interesantāk. Izstādes apmeklētājiem ļauj vairāk iepazīt bibliotēkas fondu.”

DAŽĀDAS VILTĪBAS

Mārītei ir triki, kā ieteikt tādu literatūru, kas ilgi stāv neaiztikta: „Lasītājiem nepatīk meklēt plauktos – bieži viņi izvēlas tās grāmatas, kuras lasījis kāds cits. Šīs ik pa

laikam pārcilāju un ielieku iekšā kādu no plaukta. Cilvēki redz, ka kāds tās ņēmis, un tad par tām ir lielāka interese.”

Mārīte novērojusi, ka ziemā cilvēki lasa vairāk, jo vasarā svarīgāki āra darbi: „Ir tādi cilvēki, kuri lasa cauru gadu. Man pašai tā ir – pirms miega vajag palasīt, lai labāk var gulēt. Grāmatu lasīšana paplašina redzesloku, vairāk var uzzināt, labāk izteikties, jo tā ir valodas bagātināšana.”

Annas Bivbānes teksts un foto

PĀRDOD

Veikalā *Dagus*, Liepājas ielā 51, Kuldīgā, apjomīgi vīriešu **APĢĒRBI, APAVI** – ikdienai, darba, medībām.

SIVĒNUS. Tālr. 28840843.

Brūnas **DĒJĒJVISTAS** (10 mēn. vecas). Sākot no 10 gab., piegāde. Cena – 4,50 eiro/gab. Tālr. 29697314.

SIA *AJG plus* – sazāģētu lapkoku nomaļu **MALKU.** Tālr. 29399939.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

Sausu, skaldītu **MALKU.** Tālr. 27885688.

MALKU (3 m). Tālr. 27811870.

MALKU maisos. Tālr. 27811870.

PĒRK

TRAKTORUS, PIEKABES, lauksaimniecības **INVENTĀRU.** Tālr. 26104984.

Veco **PAPĪRNAUDU,** figūriņas, traukus, apbalvojumus, foto. Tālr. 26499892.

GRAUDUS, SIENU, SKĀBSIENU, SĀLMUS. Tālr. 29332199.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS.** Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

**SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cirsma atlikumus,
šķeldojamo materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.**

25 622 293 (Āris)

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties 95. koda (dienas grupai), kā arī A, B, BE, C, CE autovadītāju kursiem Kuldīgā. Sākums 8. februārī. Sīkāka informācija pa tālr. 29491388, 29182826.

SALDUS AUTOSKOLA Kuldīgā rīko B, BE, C, CE, D un 95. koda kursus. Tālr. 29194359.

Veicam visu veidu **REMONTDARBUS** celtniecībā. Tālr. 27119077.

VAJADŽĪGI

DARBS Vācijā gaļas kombinātā. Stundas likme 8,85 eiro, nodrošinām ceļu un dzīvošanu Vācijā (66 eiro mēnesī). Sīkāka informācija pa tālr. 20227843, SIA *ALMA M*, 40003543608, lic. nr. 22/2017.

SIA "Cēsu gaļas kombināts"
par augstām cenām iepērk
JAUNLOPUS un LIELLOPUS
26185703 • 25573447 • 29172343

Pirmdien, 4. februārī, 16.00
E.Vīgnera Kuldīgas mūzikas skolas zālē –
J.Vītola Mūzikas akadēmijas vokālās pedagoģes
Airas Rūrānes studentu koncerts.

MEŽA ĪPAŠNIEK, ZVANI UN PĀRLIECINIES!
Latvijas mežsaimniecības uzņēmums a/s **VERTEX**
pērk meža īpašumus, cirsma un augošu kokus par
visaugstākajām cenām. Cenas līdz pat 15 000 EUR/ha.
Zvaniet pa tālr. 28368838, 26129919.

ATTIECĪBAS

Inga Zārde, psiholoģe un psihoterapeite

Vai vēlaties, lai tā turpinās?

Dzīvojam kopā jau 36 gadus. Gājis dažādi. Vīrs dzēris, tad pārtraucis, atkal atsācis. Bija smagi saslimis, bet atveseļojās. Mums ir divi pieauguši bērni ar savām ģimenēm. Nupat vīrs no dienesta atvaļinājās, un līdz ar to mums jāatstāj dienesta dzīvoklis, jāmeklē cita mājvieta. Man darbs tuvāk Rīgai, tas būtu arī tuvāk bērniem un mazbērniem Pierīgā, bet vīrs iespējams palikt mazpilsētā. Esmu neziņā, ko iesākt. Šķirties un iet prom vienai? Sākt citu dzīvi? Vai palikt, zinot, ka no dzeršanas viņš vaļā netiks (īpaši, kad vairs nebūs pat uz darbu jāiet katru dienu). Bet žēl visa bijušā – tā laika, kad jutāmies laimīgi. Kā labāk rīkoties?

Saprotams, ka jūtaties apjukusi un neziņā. Pretrunīgas jūtas un neziņu izturēt visgrūtāk. No vienas puses, radušās domas sākt citādu dzīvi citur un vienatnē, iespējams, radušās šaubas, vai varēsiet vīra atkarību izturēt arī turpmāk. No otras puses, jūs, šķiet, esat viņam arī pieķērusies. Nodzīvojot kopā 36 gadus, noteikti ir daudz jauku atmiņu, daudz kopā pārvarētu grūtību. Būtu arī sāpīgi to visu atstāt.

Manuprāt, svarīgāk par to, vai dzīvot tuvāk Rīgai vai mazpilsētā, ir jautājums par jūsu abu attiecībām. Varbūt šis ir brīdis, kad uz tām var palūkoties godīgi, tieši, reālistiski. Kā jūs šajās attiecībās jūtaties? Vai jums ir kopīgas

vērtības, intereses? Vai ir, par ko sarunāties? Vai jums patīk kopā kaut ko darīt? Vai saņemat atbalstu? Cik viegli vai grūti jums ir atbalstīt un pieņemt vīra personību, uzskatus, emocionālo pasauli, rīcību? Ko patiesībā domājat par vīra atkarību? Vai pamanāt sevī līdzatkarības pazīmes? (Tās ir: pārlietu liela atbildības izjūta un atbildības uzņemšanās tad, kad tas būtu jādara pašam atkarīgajam; vēlēšanās glābt, žēlot, attaisnot un šo izjūtu dēvēšana par mīlestību; tieksme gan attiecību, gan atkarīgā cilvēka labā darīt vairāk, nekā būtu vajadzīgs; vēlēšanās attiecības noturēt par katru cenu; vainas izjūta, kad vēlaties vai pieprasāt kaut ko sev; vajadzī-

ba kontrolēt; uzticības trūkums; problēmas ar intimitāti; dusmas; grūtības sarunāties, saprasties).

Un pats svarīgākais: vai vēlaties, lai tādas attiecības arī turpinās. Ja tā, tad mēģiniet vēlreiz runāt ar vīru, meklēt kompromisu. Ja sirds dziļumos attiecību turpinājumu nevēlaties vai nespējat tās turpināt tādā garā un neredzat, ka kaut kas varētu mainīties (pat tad, ja aiz muguras ir 36 kopīgi gadi), varbūt laiks doties tālāk? Kā teicis psihoanalītiķis Arkādijs Pāncis savā grāmatā *Sarunas par laimi*: „Lai me ir iespējama, ciešanas nav obligātas, bet nepatīkšanas ir pārejošas.”

LĪDZJŪTĪBAS

Izsakām līdzjūtību Ļenai, mammu smilšu kalniņā pavadot.
Kuzņecovi, Herci, Sakalovski

*Kaut pa vistālāko ceļu
Viena aizgāji, māt,
Es vienmēr būšu tev līdzās,
Tu vienmēr būsi man klāt.*

/I.Rudene./

Kuldīgas slimnīca izsaka dziļu līdzjūtību Jeļenai Striķei, māmuļu pēkšņi zaudējot.

*Kas smagāks vēl var būt,
Pa dzīves taku ejot,
Kā atdot zemei to,
Kas sirdij tuvs un dārgs.*

/I.Lasmanis/

Izsakām līdzjūtību Ļenai un ģimenei, mammu zaudējot.
Sociālās aprūpes nodaļas darba kolēģi un iemītnieki

*Pazarēs aplkusa vakara vēji,
Pierima putni, izdzisa rietis.
Kādēļ gan pārtrūka dzīve tik spēji,
Ja pret kalnu vēl bija ko iet.*

/M.Bendrupe./

Kuldīgas slimnīca izsaka dziļu līdzjūtību Māriņai Neringai, dēlu svešumā pēkšņi zaudējot.

*Trīs saujas vasaras, dzimtenes
vasaras
Dodiet man līdzī, kad šī saule riet.
Nevajag nopūtu, nevajag asaru!
Klusu! Lai kamene ķimenēs dzied!*

/Ā.Elksne./

Mārīt, mūsu visdziļākā līdzjūtība, dēlu pāragri zaudējot.
Terapijas nodaļas kolektīvs

*Klusu, klusu nu uz dusu
Ne vairs grūti, ne vairs sāp.*

/D.Avočiņa./

Izsakām līdzjūtību Andrim Arbeiteram, māti mūžībā izvadot.

Bijušie darba kolēģi
valsts zemes dienestā

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Erbu ģimenei, ANDRI zaudējot.
Goldmaņu ģimene

*Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt...*

/S.Kaldupe./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Austrim Leitim, omīti mūžībā pavadot.
SIA *Genus* kolektīvs

Ritiņ, Sandi un Dairi, skumju brīdī esam ar jums, no mammītes un omītes atvadoties.
Smaida, Daina, Kalniņu ģimene

IZDZĪVES

Labdien un uz redzēšanos!

Esmu podziņu telefons *Nokia*. Mazs un izturīgs. Mana tagadējā saimniece nav pirmā, bet izskatās, ka diemžēl būs pēdējā. Bet kopā mums bija jau tri, īpaši pēdējos gados, kad tāds kā es tehnoloģiju pielūdzējos radīja teju vai bailes. Arī tuva īpašnieces draudzene vienmēr zaudēja valodu, kad ieraudzīja mani. Es pat aizdomājos, ka kopā ar saimnieci varētu iet baidīt laupītājus. Viņa, tāda paveca kundzīte, tipina pa kādu tumšāku Kuldīgas ielu, pieskrien laupītājs: „Atdod mobilo!” Un tajā brīdī viņa izvelk mani... Zaglis, ieraudzījis kaut ko tik arhaisku, šausmās metīsies bēgt.

Savu varu pārbaudīju, kad īpašniece ar dēlu nepilnu divu gadu laikā jau ceturto reizi viņa tehnoloģijas brīnumu nesa mobilu telefonu operatoram uz garantijas remontu. (Te mans gudrais brālis sakarsa, te baterija grabēja, te lādētājs aizdegās. Ar mani gan nekas tāds nav noticis.) Piedāvājot maiņas telefonu, darbinieks pajokoja: „Uz remonta laiku došu vietā podziņu telefonu *Nokia*.” Puisis pieklājīgi atbildēja: „Paldies, mammai jau tāds ir.” Pēc tam darbinieks pret manu saimnieci izturējās ļoti laipni – kā jau pret nedaudz dīvainajiem jāizturas.

Līdz šim esmu saimnieci cītīgi sargājis, lai, ejot pa ielu, viņa skatītos zem kājām, nevis pēkšņi

sāktu rakāties internetā. Esmu raudzījies, lai viņas ausis lieki netiek aizsprostotas ar mobilā telefona austiņām. Tā jau var nepamanīt, ka aiz muguras kauc mašīnas bremzes. Un ticiet man – viņa visu laiku jutusies labi.

Bet... tagad mūsu draudzība beigsies. Tagad bankas panāks to, ko nepanāca bars svešinieku, kuri pēc viena kļūmīga saimnieces soļa (piereģistrēties feisbukā) regulāri e-pastā sūtīja sveicienus, atzinās, cik skumji ir sociālajos tīklos, jo neviens nevar uzzināt, ko viņa ēd, ko elpo, ko dara aiz slēgtām durvīm... Pamest saimnieci mani nepiespieda arī darba devēja ieteikumi iet līdzī laikam.

Bet banku paziņojums, ka kodu karte ir tikpat aizejoša kā es saimnieci salauza. Jā, aizeju vēsturē, bet daru to pie pilnas veselības un saprāta. Tikai īpašnieces žēl. Kad iedomājos, cik ilgs laiks viņai būs vajadzīgs, lai iedraudzētos ar to – skārienjutīgo... Cik reižu viņa kļūdīsies, kādam zvanot, cik bieži pazaudēs kontaktus, nodzēsīs svarīgas izziņas, svarīgos pasākumos nemācēs izslēgt skaņu... Visas manas podziņas iesāpas aiz žēluma! Bet ardievas vēl neteikšu – sacīšu uz redzēšanos pēc dažiem gadiem, kad būšu kļuvis par kolekcionāru iekārotu mantu.

Uzklauzīja **Inguna Spulniece**

VĀRDADIENAS

No 4. līdz 10. februārim

- 4. Daila (405), Veronika (5302), Dominiks (1202)
- 5. Agate (882), Selga (214), Silga (80), Sinilga (3)
- 6. Dace (10 183), Dārta (1475), Dora (74)
- 7. Nelda (221), Rihards (4905), Ričards (3450), Rišards (60)
- 8. Aldona (454), Česlavs (521)
- 9. Simona (1199), Apolonija (115)
- 10. Paulīne (63), Paula (3077), Jasmīna (349)

Populārākie: Dace un Rihards.

Ļoti piemērots

Paula Ošeniece, skaistumkopšanas speciāliste:
– Vecāki esot izvēlējušies vārdu Paula, jo tas ļoti patīcis, tikai pēc tam paskatījušies, ka kalendārā tas ierakstīts nākamajā mēnesī pēc manas dzimšanas dienas. Lasot vārda nozīmi, vienmēr saprotu, ka tas tiešām ir stāsts par mani. Vārda skaidrojums sakrīt ar rakstura iezīmēm: esmu mērķtiecīga, gādīga un dažreiz arī spītīga.

Bērnībā vecāki mani sauca par Paucīti, bet vecvecāki – par Pelīti. Dažreiz man licies, ka savs vārds man nepatīk, bet tagad ir gluži pretēji – man tas ļoti patīk, un varu teikt vecākiem paldies, ka tādu izvēlējās. Cītu sev piemērotāku nevaru iedomāties.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 4. FEBRUĀRĪ

Dienas garums – 8 st. 42 min.
Saule lec 8.17, riet 16.59.

Naktī -2°...-3°

Z
R A
D
3-6 m/s

Dienā 0°...-1°

Z
R A
D
5-10 m/s

RĪT, 5. FEBRUĀRĪ

Dienas garums – 8 st. 46 min.
Saule lec 8.15, riet 17.01.

Naktī -4°...-9°

Z
R A
D
3-6 m/s

Dienā 0°...+2°

Z
R A
D
3-7 m/s

Par administratīvi teritoriālo reformu diskutēs Saldū

Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kamera (LTRK), turpinot uzsāktu diskusiju ciklu *Kā veicināt labvēlīgu uzņēmējdarbības vidi Latvijas reģionos*, aicina uzņēmējus 6. februārī 10.00 Saldus tehnikumā, Kalnsētas ielā 24, piedalīties sarunā par administratīvi teritoriālo reformu.

Diskusiju atklās LTRK pre-

zidents Aigars Rostovskis, bet Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas pārstāvji Raivis Bremšmits un Arnis Šults iepazīstinās ar reģionālo politiku Latvijā pēc 2020. gada un ar plānotajām reformām. Viedokli paudīs Saldus novada pašvaldības priekšsēdis Māris Zusts, Ventpils pašvaldības pārstāvis un LTRK valdes loceklis Andris Vanags.

Pēc prezentācijām plānota diskusija par reģionālo politiku ar pašvaldību un uzņēmumu pārstāvjiem. „Lai apkopotu viedokļus par to, kā veicināt labvēlīgu uzņēmējdarbības vidi Latvijas reģionos, kā arī to, kādus rezultātus sagaidām no administratīvi teritoriālās reformas, LTRK jau janvārī uzsāka diskusijas reģionos,” saka LTRK valdes locekle

Katrīna Zariņa.

Pēc tam Kurzemes biznesa kluba otrajā daļā būs bankas *Citadele* ekonomista Mārtiņa Āboliņa prezentācija *Darbaspēka deficīts un algu kāpums uz nākotnes rēķina. Latvijas darba tirgus šodien un rīt*. Uzņēmēji un pašvaldību pārstāvji pārrunās dažādas aktuālās tēmas, piemēram, infrastruktūras pieejamību uzņēmējiem un iedzī-

votājiem. 5. aprīlī plānots forums Jelgavā, lai jau precīzāk runātu par identificētajām problēmām, piedāvājot pirmos risinājumus administratīvi teritoriālās reformas veikšanai Latvijā.

Reģistrācija LTRK biznesa kluba pasākumam Saldū: <https://www.mitto.me/ltrk-kbk-saldus/register>. Vairāk pa tālr. 29757233.

Jana Sūrums

KONKURSS

TĒLOTĀJMĀKSLAS SPĒLE

188. kārtā

Gruzīnu mākslinieks (1862–1918), glezniecību apguvis pašmācībā. Dzimis Mirazani ciemā Kahetijā kā ceturtais bērns zemkopju ģimenē. Strādājis dažādus darbus. Un, lai gan viņa gleznām bija vietēja popularitāte, viņa attiecības ar profesionāliem māksliniekiem nebija labas – dzīvošana vienmēr viņam bija svarīgāka nekā estētiskā abstrakcija un mākslas aprindas.

Atbildes gaidām līdz 6. februāra 11.00: *Tēlotājmākslas spēle, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē.

187. kārtas atbilde:
Kēte Kolvica (dzimusi Šmite). *Māte ar mirušo bērnu* (1903. g.).

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Vita Jurenovska, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Indra Abelīte, Mārcis Kalējs, Guntis Obodņikovs, Ingars Neimanis, Peters Dals.

Konkursa atbalsta veikals Pindzele.

VIRTUVĒ

Katrīna Spuleniece-Aišpуре, uztura speciāliste

Ko ēst vīrusu laikā?

Ziemā, kad vīrusi klejo apkārt un daudzus piemeklē saaukstēšanās, imunitāti varam stiprināt, ēdot dabas veltes.

Ir laiks iztukšot krājumus. Saldētās ogas, zaļumi, zaļu tējas, burkāns pildītie dārzeņi un augļi – viss var noderēt ēdienkartes dažādošanai un imunitātei. Pretvīrusu vielas satur ķiploki, sīpoli, dažādas garšvielas, kā čili, ingvers un citas. Lai izvairītos no saslimšanas, svarīgi līdzsvarā uzturēt labās baktērijas, kas dzīvo gremošanas traktā. Tādēļ jālieto skābpiena produkti, un vēlams izvēlēties tādus, kas nesatur pievienotu cukuru. Arī skābēti kāposti, gurķi un sēnes satur probiotiskās baktērijas. Jāēd tādi šķiedrvielas saturoši produkti, kas kalpo kā baktēriju

barība, īpaši auzu pārslas un citi pilngraudu produkti.

Svarīgi uzņemt pietiekami daudz C vitamīna, un to var izdarīt, ēdot citrusaugļus, kivi, kā arī ar mūsu pašu dabas veltes, kā smiltsērķšķus, dzērvenes, upeņes, kāpostus (gan svaigus, gan skābētus). Jāēd visas pieejamās saknes un ķirbji. Var spiest sulu, tikai ne no saldajiem augļiem, bet tieši dārzeņiem, piemēram, ķirbjiem, burkāniem, bietēm. Augļus var pievienot kā piedevu garšas uzlabošanai. Labs vitamīnu avots ir arī pašu audzēti dīgsti vai mikrozaļumi.

ĶIRBJU SULAS KOKTEILIS

Vajadzēs: 2 glāzes sasmalcināta ķirbja, 1 ābolu, 1 apelsīnu, 2 čili piparu gredzenītus, gabaliņu ingvera.

Kā pagatavot. No pusotras glāzes ķirbja un ābola izspiež sulu un pārlej blenderī. Pievieno čili, ingveru, apelsīnu un atlikušo ķirbi. Sakauj viendabīgā masā.

ĶIPLOKU SVIESTS

Vajadzēs: sviestu, ķiplokus, zaļumus, sāli.

Kā pagatavot. Mīkstu sviestu blendē ar ķiplokiem, zaļumiem un sāli. Ja nevēlas sakult, sīki sasmalcinātus zaļumus un ķiplokus iejauc mīkstā sviestā. Pasniedz ar maizi. Var likt uz vāriem kartupeļiem, griķiem, makaroniem.

CEPTAS ĶIPLOKU GALVIŅAS

Vajadzēs: ķiploku galviņas, olīveļļu, sāli, Provansas vai Vidusjūras garšvielu maisījumu, piecu piparu maisījumu.

Kā pagatavot. Ķiploku galviņai nogriež pašu augšu. Aplaka ar eļļu un uzkaisa garšvielas. Ieliek māla trauciņā ar vāku un 225 grādos cep 30–35 minūtes. Mīkstos ķiplokus izspiež no daiviņām, veidojot masu, ko var ziest uz maizes vai pievienot gaļas ēdieniem.

MEKLĒJAM LAIKA LIECĪBAS

Lai atzīmētu 110 gadus, kopš Kuldīgā sācis iznākt pirmais drukātais laikraksts latviešu valodā, sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju *Kurzemnieks* iecerējis veidot izstādi par preses vēsturi, kā arī gatavot publikāciju sēriju.

Lūgti atsaukties tie, kas varētu dalīties atmiņās par cilvēkiem, kuri tolaik strādājuši presē. Tāpat par notikumiem, kas saistīti ar žurnālistiem, avīzēm un atspoguļo gan vēstures notikumus, gan atklāj kultūrvēsturiskās vērtības. Varbūt kādam mājās vēl saglabājušās vecas rakstāmmašīnas, fotoaparāti, diktofoņi, fotoliecības vai veci preses izdevumi (senāki par 60. gadiem).

Lūdzam atsaukties pa tālr. 63350567 vai rakstīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai darba dienās ienākt *Kurzemnieka* redakcijā 1905. gada ielā 19, Kuldīgā.